

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik

NR. 5-6

MAI-JUNI 1946

5. ÅRG.

En hilsen til landsmøtet.

I år innbyr Norsk Filatelistforbund for første gang etter frigjøringen til landsmøte som skal holdes i Oslo i pinsen og som arrangeres av Oslo Filatelist-Klub.

Meget er hendt siden vi hadde vårt forrige landsmøte for fem år siden. Mange av dem som stod i våre rekker dengang er nå borte og vi har bare minnet om gode kamerater tilbake.

Krigsårene bragte oss meget nytt, både av ondt og godt. Et uvær av mer eller mindre uønskete frimerkeutgaver haglet ned over oss, og innenfor filatelistenes skarer dukket det opp mange for hvem spekulasjon i merkene var det eneste som hadde betydning. Men disse år, da så mange andre interesser måtte legges på hyllen, bragte oss også mange nye alvorlig arbeidende filatelister som vi nok får beholde i de år som kommer. Og en rekke nye klubber så dagens lys, klubber som for håpentlig er grunnlagt på så solid basis at de vil vise seg levedyktige også i framtiden.

Men forholdene i disse årene har vanskeliggjort samkvemmet mellom klubbene. Vi har ikke kunnet komme sammen for å utveksle meninger, klubbene er ikke blitt sveiset slik sammen som ideen med vårt forbund er.

Jeg håper at flest mulig filatelister fra de forskjellige deler av landet nå vil finne vegen til landsmøtet i Oslo, både klubbenes valgte representanter og andre klubbmedlemmer, og at alle vil bidra sitt til at resultatet av landsmøtet vil bli til gagn for vårt forbund.

Vel møtt i Oslo i pinsen 1946.

Norsk Filatelistforbund 7. mai 1946.

Per Gellein.

Den norske regjerings frimerke- utgaver i London 1943=45.

En oversikt bygget på offisielle dokumenter.

Av Jarle O. Stensdal.

Godkjent av Poststyret.

Innledning.

Den første framstilling angående den norske regjerings frimerkeutgaver i London, bygget på offisielle dokumenter, foreligger herved. Når den i det hele tatt har kunnet skrives så skyldes det den enestående elskverdighet som forfatteren er blitt møtt med, først og framst av Poststyret ved postdirektør Aall og frimerkeforvalter Sundal, samt av Riksrevisjonen ved ekspedisjonssjef Jørgensen og byråsjef Ørbo. Opplysninger er også med beredvillighet stillet til hans disposisjon av den tidligere direktør for Informasjonskontoret i London, journalist Tor Gjesdal, sjefen for Informasjonskontorets bildeavdeling, redaktør Per Bratland, flygeren, loytnant Johannes Greiner, samt av Nortraships kontorer i Oslo, London og New York, og Sjøforsvarets Overkommando, Oslo.

En spesiell takk retter han til konsul Halfdan Berg, som var sjef for Handelsdepartementets postavdeling i London, og som foruten en rekke faktiske opplysninger også ga ham en levende skildring av den atmosfære i hvilken disse frimerker ble til.

Jarle O. Stensdal.

Når en skal skrive historien om den norske regjerings frimerkeutgaver i London må en først beskjeftige seg med den polske regjeringen og de frimerkene denne ga ut den 1. desember 1941.

Den frimerkepolitikken som den norske og den polske stat førte før krigen var høyst forskjellig og ved en sammenlikning må en vel nærmest kalle den norske for konservativ. I tiden 1855—1940 utga Norge 198 alm. frimerker, 40 tjenestefrimerker og 12 portomerker, ialt 250. I tiden 1918—1940 utga Polen 422 alm. frimerker, 20 tjenestefrimerker og 104 portomerker, ialt 546. Dette store antall må delvis tilskrives de vanskelige forhold i 1918 og den inflasjon som fulgte kort etter, men det kan ikke la seg nekte at Polen av og til benyttet seg av nokså søkte anledninger til å utgi nye frimerker.

Det var derfor ikke bare en tilfældighet at det ble den polske regjeringen som utga den første av eksilregjeringenes frimerkeserier. Polakkene hadde et åpent øye for det faktum at frimerker kunne nyttes i propagandaens tjeneste, og da denne krigen framfor noen annen også var en propagandaens krig falt det naturlig for dem å utnytte også dette middel. Frimerkenes motiver var utpreget propagandistiske. Serien var på 8 merker, 4 illustrerte tyskernes ødeleggelser i Polen, 4 de forskjellige våpenarters innsats i krigen. Ved trykkingen og utgivelsen av denne frimerkeserie hadde den polske regjeringen knyttet til seg en filatelistisk konsulent, herr K. A. Brazdzionis, som arbeidet ved firmaet Bradbury, Wilkinson & Co. Ltd., London.

Ekspedisjonssjef Balstad.

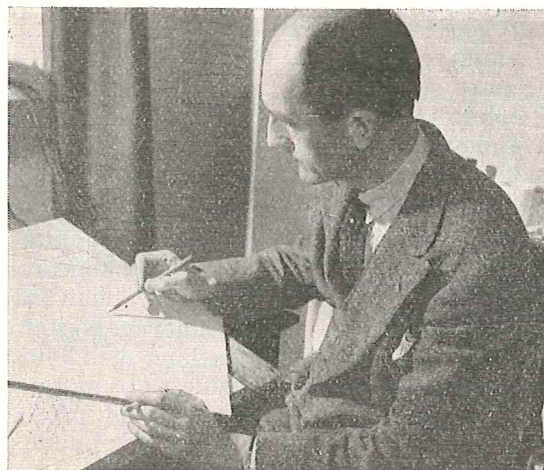
Journalist Tor Gjesdal.

K. A. Brazdzionis.

Redaktør Per Bratland.

Johan Bull.

Det er vel sannsynlig, i et hvert fall på dette tidspunkt, at det var rent kommersielle motiver som lå bak den henvendelsen som herr Brazdzionis i oktober 1941 rettet til direktør Tor Gjesdal i det norske informasjonskontor, og hvor han spør om ikke også den norske regjering skulle ha interesse av å utgi en frimerkeserie i likhet med hva den polske regjering hadde gjort. Informasjonskontoret ble straks interessert i Brazdzionis forslag og sender en innberetning (13.10.41) til Handelsdepartementet om saken, hvor det bl. a. sier : «Ut fra en propagandamessig synsvinkel kan imidlertid betydningen av tiltaket neppe overvurderes. En får her en chance til å gjøre hvert eneste norsk brev — og det er mange som i disse dager skrives av de norske i utlandet — til en levende propaganda for det frie Norges sak. En vil derfor gjerne få lov til å tilby sin assistanse når det gjelder frimerkenes utseende, idet dette fra vårt synspunkt er det viktigste.» Det første Handelsdepartementet gjør er å undersøke om regjeringen — så lenge den oppholder seg på en fremmed stats territorium — har rett til å utstede og benytte egne frimerker. Undersøkelsen godtgjør at eventuelt nye norske frimerker bare kan benyttes på norsk territorium og at man til «norsk territorium» også kan regne norske krigs- og handelsskip så lenge de befinner seg i åpen sjø. Dette forhold framgår klart av artikkel 48 i den internasjonale postkonvensjon, vedtatt i Buenos Aires den 23. mai 1939, hvor det bl. a. heter : « — Med mindre annet avtales mellom vedkommende poststyrever, kan brevpostsaker som i rom sjø legges i postkassen på et skip eller leveres til postfunksjonærer ombord eller til skipsføreren, frankerens med de frimerker og etter de takster som gjelder i det land skipet hører heime i eller hvor det disponeres. Finner innleveringen ombord sted under oppholdet ved et av rutens endepunkter eller ved anløpsstedene undervegs, er frankeringen bare gyldig dersom den er skjedd med de frimerker og etter de takster som gjelder i det land i hvis farvann skipet befinner seg.»

Da merkene således bare kan benyttes på vårt flytende territorium undersøker Handelsdepartementet — før det går videre i saken — hvorledes de forskjellige sjømannsorganisasjoner stiller seg til den. På denne henvendelse innløper den 5. 12.

1941 svar fra Norsk Styrmannsforening som sier : «Hvis en slik ordning kan komme istand at vår regjering kan få anledning til å utstede norske frimerker vil vi støtte etter beste evne, da jo propagandaen er et av de viktigste våpen en har i denne krigen og *norske* frimerker på brev fra handelsflåtens skip, vil jo være et godt bevis på at det fremdeles er et fritt Norge. — Jeg kan ikke tenke meg at noen av våre offiserer har noe imot å fungere som «postrepresentanter» selv uten noen godtgjørelse.»

Den 8. desember svarer Det norske Maskinistforbund : «Vi tror sikkert dette tiltak vil bli mottatt med stor interesse og er enig i at en slik ordning kommer istand.»

Den 17. desember svarer Norsk Sjømannsforbund : «Norsk Sjømannsforbunds styre har intet prinsipielt imot at der utgis spesielle norske frimerker, og hvis de kan bli distribuert på den riktige måten tror vi ganske sikkert at sjøfolkene i meget stor utstrekning vil benytte dem. — Vi skulle anta at skipets kaptein burde være ansvarlig for merkene og at han uttok en av besetningen til å forestå salget.»

En forespørsel blir også rettet til The Norwegian Shipping and Trade Mission (Nortraship), men denne institusjon stiller seg mere skeptisk til forslaget og mener skipenes offiserer og mannskaper har nok å gjøre fra før og at de ikke ytterligere kan bli bebyrdet med salg av frimerker.

Handelsdepartementet foretar også en henvendelse til General Post Office for å høre hvorledes de engelske myndigheter stiller seg til en eventuell norsk frimerkeutgave og saken forelegges så regjeringen som i møte den 20. januar 1941 erklærer seg enig i at ideen søkes realisert. I regjeringskonferanse den 8. april 1942 beslutter regjeringen å oppnevne en komite som nærmere skal behandle saken. Som medlemmer av denne komite ble oppnevnt ekspedisjonssjef Balstad i Handelsdepartementet, redaktør Bratland, sjef for Informasjonskontorets bildeavdeling, samt tegneren Johan Bull.

Under en konferanse nylig med redaktør Bratland meddelte denne meg at komiteen hadde flere møter, men at det ikke ble foretatt noen protokolleringer. Komiteens medlemmer hadde alle sine kontorer i den samme bygning og det ble derfor til at man møttes på den ene eller den annens

Brev til konsul Berg med den 2. polske frimerkeserie.

kontor når noe skulle diskuteres eller besluttes. Den grunnleggende idé for frimerkeserien var at den skulle illustrere de forskjellige våpens innsats i krigen og at heimefronten også i denne forbindelse skulle regnes som et «våpen». En festet seg tilslutt til følgende verdier :

- 10 øre — marinen
- 15 øre — flyvåpnet
- 20 øre — heimefronten
- 30 øre — handelsflåten
- 40 øre — hæren
- 60 øre — H. M. Kongen.

Informasjonskontoret stilte et stort bildemateriale til komiteens disposisjon og etter en del forsøk foretatt av tegneren Johan Bull ble den enig om de nå så kjente motivene :

10 øre — Marinen. «Jageren Sleipner». Etter at «Sleipner» var kommet over til England ble den ombygd og etter ombygningen ble det forbudt å fotografere den. Da det således ikke forelå noe fotografi leverte Johan Bull en originaltegning til dette merke.

15 øre — Flyvåpnet. Bilde av flygeren Johannes Finn Seglem Greiner, født i Ålesund 12. 5. 1915. Bildet er tatt av frk. Kari Berggrav fra Den norske ambassade i Washington ved et besøk i «Little Norway» i Canada. Det henvises til spesialartikler om Greiner i tidsskriftets nummer 3 1946.

20 øre — Heimefronten Som motiv for dette merke er benyttet et fotografi tatt på Ringeriksvegen i Nes ved et sted som heter Porten. Innskriften på veien ble utført av Frans Aubert som seinere ble skutt på Akershus. Fotografiet ble smuglet ut over Sverige til London.

30 øre — Handelsflåten Også denne tegning er utført av Johan Bull etter et fotografi. Det har vært antatt at båtene gikk i midnattssol, men av korrespondansen framgår at det er i måneskinn.

40 øre — Hæren. Som motiv for dette merke er benyttet et fotografi tatt av Aftenpostens fotograf Bredo Lind. Det er tatt under Den norske Brigades vinterøvelser i Skottland i 1942.

Etter at motivene var bestemt innhentet komiteen anbud hos de mest kjente engelske frimerketrykkerier, nemlig Bradbury, Wilkinson & Co. Ltd., Thomas De La Rue & Co. Ltd. og Waterlow & Sons, Ltd. I sin innstilling til regjeringen av 25. juni 1942 anbefaler komiteen å anta tilbudet fra Thomas De La Rue & Co., idet dette tilbud ikke alene er det laveste, men også det som synes best å tilfredsstille de kunstneriske krav til merkenes utførelse. I regjeringens møte den 7. juli 1942 får Handelsdepartementet myndighet til å la trykke 6 millioner merker og den 15. oktober s. å. undertegnet statsråd Olav Hindahl kontrakten med De La Rue & Co. Merkenes skal leveres tidnok til å kunne tas i bruk fra 1. januar 1943.

Abonnement:
1 mnd. 2 sh. 6 mnd. 10 sh.
3 mnd. 5 sh. 1 år 20 sh.

NORSK TIDEND

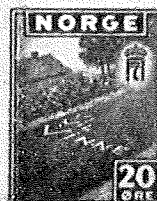
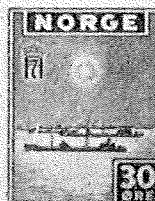
Løssalgspris 3 pence.
Price 3 pence.
Registered at the G.P.O. as a
Newspaper.

Nr. 95 (230) Utgitt av Den kgl. norske regjerings informasjonskontor

London, onsdag 9. desember 1942

Ansvarlig redaktør: J. Schanche Jonassen

3. årg.

NYE NORSKE FRIMERKER

Serie som viser Norges
kamp hjemme og ute

Ford har bygd

stør

Korvetten

Mo

Til bruk på vare krigs- og handelsskip

Fra 1. januar 1943 vil det
sjefelt i handelsflåten og marinen
få leve til å bruke norske frimerker,
idet det vil komme i handelen en
serie på seks merker.

I samsvare med den internasjonale
postkonvensjonen som i
Buenos Aires 3. juni 1930
regjeringene har vedtatt
frimerker.

symmetrisk fremstilling av Norge
kamp i sjø
serier

I rundskrivelse av 19 desember 1942 til alle norske konsulater meddeler Handelsdepartementet at merkene «er av departementet anmeldt til Verdenspostforeningen i Bern og til Hovedpostkontorene i de forskjellige nøytrale land.» Med brev av 20 desember 1942 oversendes spesimeneksemplarer til Le Bureau International de l'Union Postale Universelle, idet det samtidig opplyses at «Etant donné les circonstances actuelles, des exemplaires de ces timbres-poste ont été envoyés comme mesure exceptionnelle, directement aux Administrations Postales intéressées».

Det ble også laget en skisse av et stempel for bruk ombord i skipene. Skissen ble laget av Johan Bull. Stemplet skulle være rektangulært og ha utskiftbar dato. Det øverste parti har tegning av et anker med 3 bølgelinjer på høyre og venstre side. Midtpartiet utgjør datoen og det nederste parti har innskriften: NORSK SKIPSPOST HANDELSFLÅTEN eller NORSK SKIPSPOST MARINEN. Stemplene ble laget av firmaet PURBROOK & EYRES, LTD., London. Alt i alt leverte firmaet 36 stempler med innskrift NORSK SKIPSPOST MARINEN og 400 stempler med innskrift NORSK SKIPSPOST HANDELSFLÅTEN.

Samtidig som De La Rue leverte mer-

kene leverte de også 6 spesialkartonger hvor die proofs av merkene var oppklebet. De 5 laveste verdier var oppklebet i en inntegnet «V» og den høyeste verdi — 60 øre — var oppklebet nederst til venstre. Disse ark ble signert av H. M. Kongen og ble overrakt følgende personer: H. M. Georg VI, president Franklin D. Roosevelt, K. A. Brazdionis og Johan Bull. Den femte kartong ble ved en seinere anledning forært til Røde Kors for å auksjoneres bort. Den ble kjøpt av nordmannen Fin Sundt for en pris av £ 135.0.0. Foruten ovennevnte spesialkartong ble president Roosevelt også overlevert et helt ark av hver verdi gjennom den norske ambassade i Washington. (Se note side 113.)

Der ble utarbeidet en «Instruks for behandling av norsk skipspost» for bruk ombord i skipene sålydende:

«Passasjerer og mannskaper ombord i norske skip i utenriksk fart kan frankere sine brevpostsaker med norske frimerker og etter norske takster, dersom forsendelsene legges i postkasse ombord eller leveres til skipets postoffiser når skipet befinner seg i rom sjø (utenfor territorialgrense). De norske sjøpostkontorer vil foreløpig motta til forsendelse alminnelige postsaker (d.v.s. alminnelige brev, brevpakker og postkort). Postsakens størrelse bør av hensyn til forholdene og til lettelse for ekspederingen ikke overskride 12" × 8".

Rekommandert post eller flypost mottas ikke. Post til fiendtlige land eller til land besatt av fienden mottas ikke.

Man vedlegger poststempel, stillbart for dato, måned, år og serienummer. Dette nummer må alltid vises i overstemplingen av frimerkene, like så overstemplingsdatoen.

/s skal inntil videre benytte serienummer

Frankering: Utdrag av norsk brevposttakst.

Alminnelig forsendelse til utlandet:

For brev eller postpakke til og med 20 gr. 30 øre

Videre pr. 20 gr. 20 øre

Postkort 20 øre

Forsendelse bestemt til et fremmed land må være frankert etter de takster som gjelder fra Norge til vedkommende land.

Mottagerens navn og adresse må finnes på forsendelsen i tydelige og letleselige bokstaver.

Avsenderens navn skrives på baksiden av hver forsendelse i mindre skrift.

Sensurering av forsendelsen vil finne sted. Avsenderen advares mot å rope posisjon, bestemmelsessted eller rute som skipet måtte følge, eller noe der kan være av interesse for fienden, i fall forsendelsen skulle falle i dennes hender.

Bestemmelser for behandling av alminnelige forsendelser.

Postoffiseren må forvisse seg om at hver forsendelse er tilstrekkelig frankert, at mottagerens navn og adresse er tydelig skrevet, samt at avsenderens navn finnes på forsendelsen.

Avstempling av frimerker. Frimerket eller frimerkene på hver forsendelse stemples ombord og det bør påses at stempelavtrykket alltid er så klart og tydelig som mulig.

Videreforsendelse av skipspost.

Skipsposten buntet og blir påsatt merkelapp eller lagt i en samle-konvolutt. Merkelappen eller konvolutten påføres, hvis ikke allerede påtrykt: «Norsk skipspost, Norway, Envois ordinaires». Skipets poststempel påtrykkes merkelapp eller konvolutt.

Post fra *Marinens* fartøyer i England avleveres ved ankomst til nærmeste havn til *The British Fleet Mail Officer*, og for *Handelsflåtens* fartøyer i England og andre steder til nærmeste lokale postkontor eller fortrinnsvis til nærmeste hovedpostkontor.

Skulle attest bli forlangt ved innlevering av post til fremmed postkontor om at alle forsendelser er postlagt utenfor vedkommende lands territorialgrense, kan attesten utferdiges enten på engelsk eller fransk således:

With reference to article 48 of the Universal Postal Convention 1939 it is certified that the letter mail handed over herewith has been deposited on the High Seas.

En se référer à l'article 48 de la Convention postale Universelle 1939 le sous-signé certifie que le depot de la correspondance ci-annexée a eu lieu quand le navire se trouvait en plein mer.

s.s. the (le) 194...

Captain. Commandant

Det kgl. norske handelsdepartement.

London, den 19. desember 1942.

OLAV HINDAHL (sign.)

Handelsminister

Håkon Balstad

Det er klart at Handelsdepartementet også måtte treffe forholdsregler for å møte en etterspørsel fra filatelistenes side på disse nye merker. Å dømme etter polakkenes erfaringer var denne etterspørsel ikke liten. Departementet disponerte hver-

ken tilstrekkelig eller øvet personale til dette arbeid og det traff derfor en overenskomst med det kjente firma Harmer, Rooke & Co. Ltd. i London. Firmaet skulle selge merkene til pålydende og bare i hele sett. Denne siste bestemmelse ble seinere endret slik at det ble mulig å kjøpe enkelte verdier. Denne overenskomst falt enkelte tungt for brystet og ikke alle forstod det reelle grunnlag den var inngått på. Det kjente engelske frimerkeblad GIBBONS STAMP MONTHLY tar saken opp i sitt januar-nummer 1943 (nr. 5, årg. 16) og skriver:

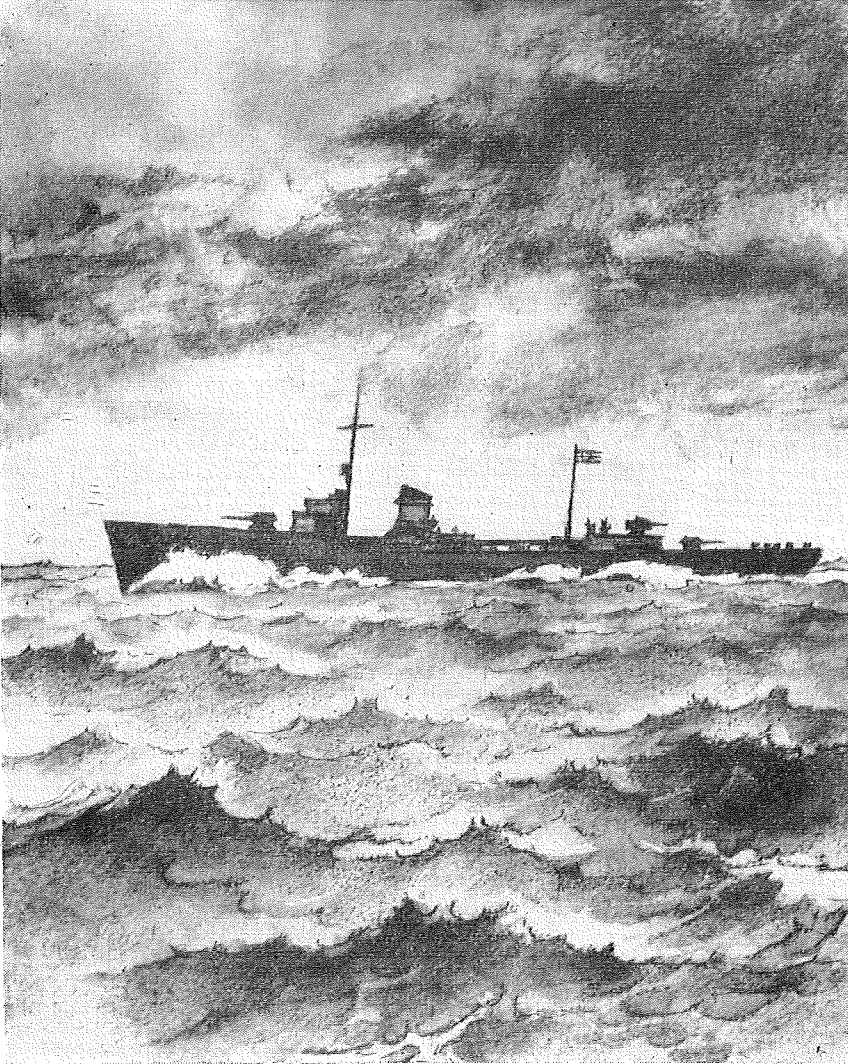
NORSK FRIMERKEMONOPOL STERKE FILATELISTISKE INNVENDINGER

«Med megen beklagelse hører vi at den norske regjering har gitt eneagenturet for sine nye frimerker, både her og i Sambandsstatene, til et firma som er medlem av frimerkehandelen.

Vi har alltid følt at enhver form for filatelistisk monopol eller eneagentur for salget av nye utgaver er i høyeste grad

Konsul Halfdan Berg.

Johan Bulls tegning for 10-øres merket.

uønsket. Frimerkene utgjør på en måte en del av det nasjonale pengesystem og de skulle derfor bare behandles og distribueres av angjeldende lands autoriteter. Av denne grunn har vi avslått både under den nåværende krigen og lenge før den, å overta eneagenturet for hvilken som helst ny utgave, ennskjønt slike agenturer ofte er blitt tilbudt oss av forskjellige utenlandske regjeringer og på betingelser hvis forkastelse medførte betydelig tap av for-tjeneste.

Selv om de valgte agenter i dette tilfelle er helt førsteklasses så må det faktum at nye frimerker, fra hvilken stat det være vil, omsettes handelsmessig av en utenforstående agent, istedetfor å distribueres til pålydende av vedkommende stat selv gjennom dets embetsmenn, i noen grad falle tilbake på frimerkene og på statens autoriteter. Særlig når vi husker de mange tilfeller av uregelmessigheter som har forekommet tidligere ved at frimerkeut-

gaver er blitt omsatt gjennom agenter og mellommenn, tilfeller som ennå ikke er glemt av mange filatelister. At det ikke vil bli noen uregelmessigheter i dette tilfelle garanteres av vedkommende firmas renommé, men hvem kan si om ikke en annen regjering som ikke har fått så gode råd, ikke vil utnevne agenter hvis handlinger i høyeste grad kan bli skadelige for vedkommende stats rykte og interesser.

Tilslutt — og vi setter denne innvending sist i rekken — vil utnevnelsen av et firma til eneagent for salget av en ny utgave frimerker bety at dette gis fordeler framfor alle andre og dette kan lett føre til friksjon og sette vondt blod. Bortsett fra dette vil det sikkert bli konkurranse mellom de firmaer som ønsket å dra fordel av det hvis en liknende leilighet skulle by seg i framtiden, og en slik konkurranse tror vi ikke i det lange løp vil være til fordel for vår hobby eller for de angjeldende regjeringer.

Da overenskomsten i forbindelse med de nye norske frimerker er blitt sluttet i god tro hva den norske regjering og agentene angår og da vi vet at mange samlere gjerne vil vise at de setter pris på våre tapre norske venner ved å kjøpe de nye merker, så vil vi i dette tilfelle bare innregistrere vår formelle protest.

Vi ønsker imidlertid å gjøre det helt klart at hvis nye frimerkeutgaver, fra hvilken regjering det være vil, i framtiden blir gjort til gjenstand for monopolistiske arrangementer istedenfor å omsettes fritt til alle handlere gjennom regjeringens offisielle organer, så vil slike merker ikke bli opptatt i våre katalogtillegg, heller ikke vil vi ha dem på lager eller selge dem.

Stanley Gibbons Ltd.

I samme tidsskrifts mars-nummer svarte Han-

delsdepartementet på dette angrep. Svaret er utarbeidet av konsul H. Berg, som var sjef for postavdelingen :

NORSKE FRIMERKER EN OFFISIELL REDEGJØRELSE

«I Gibbons Stamp Monthly for januar forekom en artikkel med påstand om at der var blitt opprettet et monopol for salget av de nye norske frimerker og som betonet at der var sterke filatelistiske innvendinger å gjøre hertil. Det ble i denne artikkel innrømmet at den norske regjering hadde handlet i god tro og full anerkjennelse ble gitt det firma som var valgt til å forestå salget. Det er imidlertid nødvendig å korrigere noen påstander i artikkelen, da forfatteren ikke var kjent med de virkelige forhold.

For det første må det ikke glemmes at disse frimerker først og framst ble framstillet for bruk av norske sjøfolk på brev postlagt på norske skip. Regjeringen hadde også til hensikt å ha frimerker som illustrerte det norske folks krigsinnsats ferdige til den dag invasjonstroppene kunne drives ut av landet og Norge igjen var fritt og uavhengig.

Det vil derfor være klart at hovedhensikten med å utgi disse frimerker ikke var å få istand salg til filatelister, selv om det er truffet arrangement slik at alle som ønsker merkene kan sikre seg dem.

Under de nåværende krigsforhold har den norske regjering ikke funnet det mulig å påta seg fordeling av merkene til frimerkehandlere. Den norske regjering har ikke tilstrekkelig personale til å ta hånd om en slik fordeling, og da den ikke ønsket å berøve nødvendige krigsindustrier for arbeidskraft ved å ta inn nytt personale, traff den — som det syntes — den best mulige løsning: Den besluttet å benytte seg av et firma som allerede hadde det nødvendige personale, den nødvendige organisasjon og de nødvendige filatelistiske kunnskaper. Fordelingen av frimerker til de handlende ble derfor betrodd et firma med kjennskap til disse forretninger, men som selv hverken var detaljist eller grossist. Dette firma utfører på den norske regjeringens vegne funksjoner for hvilke regjeringen selv ikke har det nødvendige tekniske utstyr.

For å være sikre på at frimerkehandlerne ikke led noen overlast ved dette arrangement, ble det ordnet slik at frimer-

kene skulle selges til handlerne av vedkommende firma til pålydende. De handlende får derfor frimerkene fra dette firma på de samme betingelser som om de hadde fått dem direkte fra den norske regjering.

Da andre land som har forsøkt andre ordninger også er blitt kritisert, synes det som om Gibbons Monthlys omtale av saken mere skyldes en meningsforskjell enn en direkte kritikk av den ordning som er truffet for en effektiv distribusjon. For det nåværende innskrenkede postale behov har den norske regjering selvfølgelig overtatt fordelingen, og da frimerkene bare brukes av sjøfolk ombord i norske krigs- og handelsskip, selges de gjennom de forskjellige konsulater og legasjoner etc. og også ombord i skipene hvor sjøfolkene alltid kan få merkene, selvfølgelig til pålydende.

Utsendelsen av disse frimerker er blitt møtt med den største tilfredshet av de folk som bruker dem på sine brev, og brev som gir uttrykk herfor mottas daglig.

Vi håper at denne utgreiing vil sette leserne av Gibbons Monthly istand til å danne seg en korrekt oppfatning av forholdet.

London, 20. januar 1943.

Det kgl. norske handelsdepartement.

Redaktørens bemerkning :

Samtidig som vi er Det kgl. norske handelsdepartement meget forbunden for den ovennevnte offisielle meddelelse og vel kan forstå de forhold som ledet til at distribueringen av de nye norske frimerker ble betrodd et frimerkehandlerfirma, finner vi at de innvendinger vi reiste i vårt første innlegg fremdeles gjelder. Hvis en utenlandsk stat ikke er interessert i salget av sine frimerker til filatelistene da er det ingen grunn for den til å treffe forholdsregler for å levere dem frimerker. Hvis den er interessert i et filatelistisk salg skulle den også stille til disposisjon det nødvendige personale til fordelingen. Vi gjentar vår advarsel til andre stater som måtte ha en slik ordning under overveielse : Hvis et distribusjonsmonopol gis til et hvilket som helst firma vil vi hverken katalogisere, selge eller gi slike frimerker noen publisitet.»

Av de dokumenter jeg har gjennomgått framgår det at Oslo Filatelist-Klubs engelske æresmedlem, advokat Benjamin

Fotografi tatt av frk. Berggrav i «Little Norway».

Goodfellow, også gjorde en henvendelse til Messrs. Stanley Gibbons og også skrev et innlegg til tidsskriftet, men det har hittil ikke lyktes meg å få tak i angjeldende nummer.

Den offisielle dato for frimerkenes utgivelse var 1. januar 1943. Informasjonskontoret nyttet dette høve til å sende 1ste-dagsbrev med frimerkene til kringkasting, aviser og tidsskrifter, kjente militære, politikere og filatelister med følgende brev :

«Vi sender Dem denne Nyttårshilsen med den første post som sendes fra fritt norsk territorium og forsynt med de første norske frimerker utstedt av den norske regjering siden den forlot norsk jord den 7. juni 1940.

Dette brev er postlagt ombord på et norsk handelsskip på det åpne hav — et av de 700 skip som tilhører den norske handelsflåte og som — tiltross for alvorlige tap — fortsetter å transportere menn, ammunisjon og matvarer over alle hav, i de fornede nasjoners tjeneste.

Frimerkene selv er av mer enn tilfeldig interesse. De utgjør en del av en serie på seks, utsendt av det norske handelsdepartement i full forståelse med de britiske myndigheter og for bruk ombord på norske skip på åpent hav, i overensstemmelse med § 48 i den internasjonale postkonvensjon vedtatt i Buenos Aires i 1939. I henhold til denne regnes norske skip på åpent hav for norsk territorium og de har derfor rett til å nytte frimerker utstedt av den norske regjering.

Hele serien gir en symbolsk framstilling av Norges kamp, både på verdensfronten og heimefronten. Hvert merke bærer det samlende symbol H 7 med den kongelige krone, et symbol som er blitt valgt av den norske heimefront for å vise dens lojalitet til kong Håkon den 7. av Norge og til den kamp for frihet og uavhengighet som

han personifiserer. Av spesiell interesse er 20-øres merket som viser den norske heimefronts valgsprog : VI VIL VINNE — Norges tilpasning av V-tegnet — malt på en norsk landeveg.

Alle norske, både i heimlandet og utenlands — håper at det i 1943 må bli mulig å forandre VI VIL VINNE til VI VANT.

Vi håper at våre venner i den frie verdens presse og kringkasting også vil være i stand til å kunne si «Vi har vunnet» før året 1943 er utløpet. Men selv om det skulle ta lengre tid å slå våre felles fiender, håper vi at vi skal fortsette

å kjempe og arbeide sammen som våpenbrødre i den store saks tjeneste, og at vi, når seiren endelig er vunnet, skal vedlikeholde dette samarbeid på et varig grunnlag, både med hensyn til opplysninger og ideer som på de politiske, økonomiske og sosiale områder. Dette er vårt nyttårsønske og vår beslutning.

*Den kgl. norske regjerings
Informasjonskontor.*

Tor Gjesdal H. K. Lehmkühl»

Hvor mange av disse offisielle 1ste dagsbrev som ble utsendt er ukjent.

Som det framgår av ovenstående dokumenter ble disse frimerker bare benyttet ombord på norske skip i rom sjø. Den norske regjering og de norske styrker i England benyttet engelske merker. Et unntak i så måte danner den post som ble avstemplet 17de mai 1943. Her ble et spesielt arrangement truffet med G.P.O. og betingelsen var at posten i god tid før 17de mai skulle innleveres til Censorship Department i London. Den sensurerte post ble så av G.P.O. sendt til sjefen for den norske flåtestasjon i Dundee, som deretter leverte den ombord i et norsk marinefartøy for avstempling i rom sjø.

Ved denne anledning antar en at ialt ca. 3 000 brev blev avsendt av norske sivile og militær, det ble dessuten avstemplet 2 000 konvolutter for Messrs. Harmer Rooke & Co. Ltd., New York, samt 1 000 konvolutter for den norske legasjon i Stockholm. Ialt skulle det derfor forekomme ca. 6 000 brev avstemplet med stemplet: NORWEGIAN ARMY FIELD POST OFFICE 17 May 1942.

I henhold til den kontrakt som var inngått med Harmer Rooke & Co. Ltd. skulle dette påta seg distribueringen av merkene til alle handlende. På grunn av forholdene viste det seg imidlertid at dette i praksis var ugjennomførlig, idet Harmer Rooke som engelsk firma var underlagt visse eksportbestemmelser. For å imøtekomme etterspørslen fra forskjellige land ble det derfor nødvendig at salg til frimerkehandlere i visse land foregikk gjennom norske legasjoner og konsulater.

Dette var bl.a. tilfelle med Sverige, Spania, Portugal, Sveits, Marokko etc. Minimumskvantum for salg og pris pr. serie ble ansatt noe forskjellig for de forskjellige land. For salg til handlere i Sverige ble følgende kjøpekontrakt opprettet:

..... kjøper herved på følgende vilkår av Den kgl. norske legasjons handelspolitiske kontor serier frimerker utgitt i London av Det kgl. norske Handelsdepartement.

1. Kjøpesummen utgjør sv. kr. hvorav sv. kr. tilsvarende sv. kr. 1,75 pr. serie betales til Legasjonen ved overtagelsen. Sy. kr. tilsvarende sv. kr. 0,20 pr. serie stilles til disposisjon for innsamling til fordel for Norge senest 4 uker etter overtagelsen.

2. Frimerkene skal utbys i handlen til en detaljpris av sv. kr. 2,25 pr. serie inkl. omsetningsskatt, eller ved stykksalg til følgende detaljpriser (inkl. omsetningsskatt):

10 øres til sv. kr.	0,15 pr. stykk
15 » » »	0,20 »
20 » » »	0,25 »
30 » » »	0,40 »
40 » » »	0,50 »
60 » » »	0,75 »

kr. 1,75 til sv. kr. 2,25 pr. serie.

Merkene skal tilbys til denne pris uten vilkår av noen art.

Stockholm, den

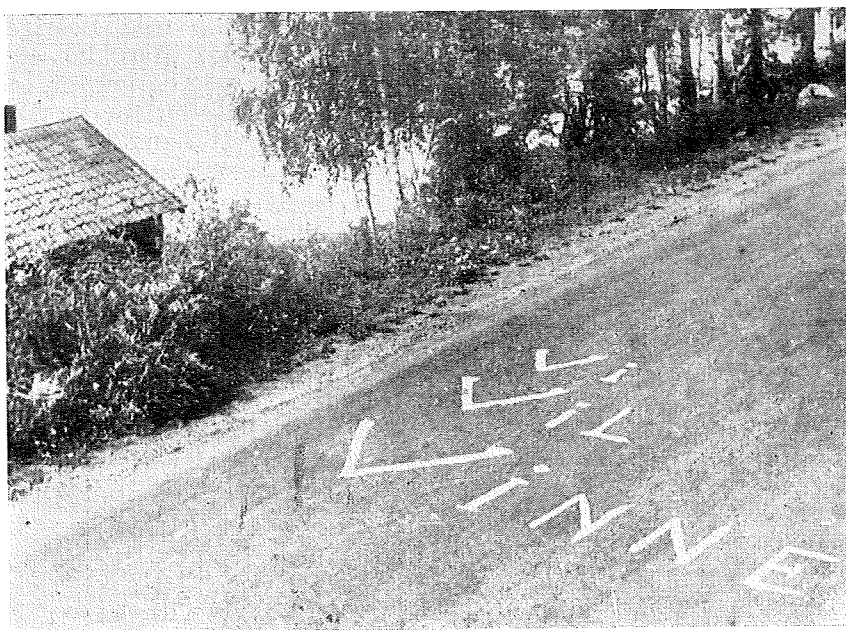
Kjøper:

Selger:

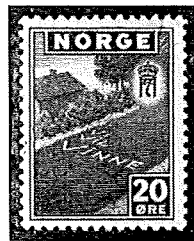
Den kgl. norske Legasjons
handelspolitiske kontor.
Ifølge fullmakt:

Løytnant Johannes Finn Seglem Greiner

Fotografi av landevogen i Nes på Ringerike. Benyttet som motiv for 20-øres merket.

Forskjellen i salgsprisen i de forskjellige land var ikke stor, men på grunn av kursdifferanser etc. kunne det foretas visse transaksjoner, og visse svenske handlere forsøkte bl. a. å skaffe seg merkene ved kjøp i Spania og Marokko til en lavere pris enn den som var stipulert av legasjonen i Stockholm. I disse tilfeller nedla imidlertid Handelsdepartementet forbud mot salg.

Det ble også rettet utallige forespørsler til Handelsdepartementet og personlig til regjeringens medlemmer om å få anledning til å kjøpe merkene i stemplet stand. Det ble endog rettet forespørsler til H. M. Kongen. Såvidt jeg kan se av de dokumenter jeg har gjennomgått ble alle disse anmodninger avslått og alle ble henvist til å kjøpe merkene hos Harmer Rooke & Co. Ltd. Når en tar hensyn til at flere av de personer som stelte med frimerkene i London var «amatører», så må en yte dem full anerkjennelse for at de holdt rene linjer og med ære hevdet de tradisjoner som alltid har vært den norske regjeringens i filatelistiske spørsmål.

Etter hvert som krigen gikk måtte regjeringen i sin frimerkepolitikk ikke bare ta hensyn til etterspørselen fra Norges «flytende territorium», men den måtte ta under overveielse hvilken situasjon som ville oppstå og hvilke krav som ville

melde seg den dag de Forenede Nasjoners styrker eventuelt ville gå til angrep på de tyske okkupasjonsstyrker i Norge. Den situasjon kunne oppstå at tyskerne for å øke forvirringen ødela beholdningene av frimerker på postkontorene etterhvert som de trakk seg tilbake, ja til og med ødela frimerketrykkeriet og klisjeene for å hindre at et behov kunne bli hurtig dekket.

Gjennom legasjonen i Stockholm innhentet regjeringen oppgave over salget av frimerker i Norge i et bestemt tidsrom og ut fra denne oppgave ble det beregnet en behovsoppgave for de forskjellige verdier for et tidsrom av 1½ måned. I en innstilling fra Handelsdepartementet angående bevilgning til framstilling av nye frimerker heter det :

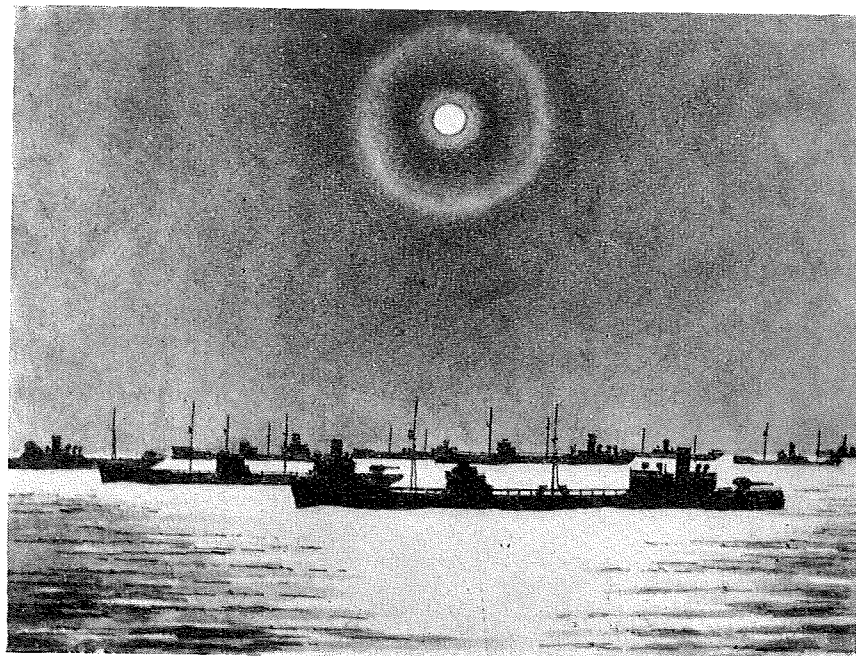
«Man har hatt konferanser om saken med General Post Office og representanter for Allied Finance Agency, en avdeling av Civil Affairs Administration.

Det er i disse konferanser fastslått at all militærpost vil bli besørget av de militære selv og vil være de norske postmyndigheter uvedkommende.

Sivilpost derimot, både til innland og utland, bør besørges av norske postmyndigheter og gå med norske frimerker. Dette er selvsagt fra norsk vurdering ønskelig både av økonomiske og rent prestisjemessige grunner.

Det var enighet om at frimerkene burde

*Johan Bulls original-
tegning for 30-øres
merket.*

framstilles av oss og rekvireres av de militære myndigheter, og fordeling i Norge blir foretatt av en norsk liason officer.»

I et referat av en konferanse konsul Berg fra Handelsdepartementet hadde med herr E. P. Bell fra General Post Office heter det :

«Undertegnede forespurte hos mr. Bell hva de engelske postautoriteter hadde forberedt av posttjeneste for sine invasjonstropper. Mr. Bell fortalte at soldater, såvel engelske som allierte, ville nyte godt av fri postforsendelse for brev opp til 2 oz. For forsendelse over 2 oz. må soldatene selv betale portoen og hertil vil bli benyttet alminnelige engelske frimerker. Postforsendelse til og fra gjenerobrede land vil finne sted med transportskipene. Innenlands posttjeneste i de gjenerobrede land forutsettes å bli ivaretatt av de respektive lands egne postorganisasjoner. Mr. Bell ble også underrettet om de mulige utvidelser av den allerede utstedte norske serie frimerker, for å muliggjøre en fullstendig posttjeneste i Norge, og han fant dette meget logisk.

Til og med Mr. Bell hadde allerede for noen tid siden i en innstilling gjort rede for dette spørsmål og foreslått at en henvendelse burde gjøres til de allierte som hadde sine hjemland okkupert av fienden,

med henblikk på at postorganisasjonene straks etter gjenerobringen kunne overtas av de respektive lands posttjeneste. Under konferansen kom han også inn på spørsmålet om nødvendigheten av frimerkebeholdningens størrelse for Norges vedkommende og Mr. Bell foreslo at i et nødsfall kunne man hjelpe seg ut av en eventuell knapphet på frimerker ved å la overtrykke de allerede ferdige verdier med andre. Hvis de norske autoriteter gikk til det skritt å forberede en utvidelse av den allerede eksisterende norske serie ville man ikke behøve en spesiell godkjenning fra General Post Office for trykkingen, all den tid disse nye merker ikke ble tatt i bruk før etter at invasjonen hadde funnet sted. Det ville da bli Norges egen sak å gjøre anmeldelse av denne nye utvidelse til den Internasjonale Postunion på gjengs vis.

Med hensyn til portoens størrelse ville denne selvfølgelig avhenge av kronens internasjonale verdi. Mr. Bell antok at i den første tid etter gjenerobringen ville postforsendelsen bli limitert vesentlig til brevsaker, for ikke å pålegge transportsystemet for stor byrde. Han nevnte her et eksempel fra Italia, hvor en slik limitert postforsendelse ennå var gjeldende, nå etter at det var omkring 6 mndr. siden de

Fotografi fra Den norske Brigades vinterøvelser i Skottland 1942. Tatt av Bredo Lind og benyttet som motiv for 40-øres merket.

allierte gjorde landgang. I samtalen løp nevnte Mr. Bell at han i et møte også hadde reist spørsmålet om hva de engelske postmyndigheter ville eller kunne gjøre for å hjelpe de allierte nasjoner i deres respektive hjemland hvis de stedlige forsyninger av frimerker var blitt ødelagt av tyskerne under en tilbaketrekning fra okkuperte områder.

Mr. Bell spurte om de engelske autoriteter eventuelt ville stille til disposisjon for de frigjorte land engelske frimerker til bruk slik som de var eller i overtrykk. Han ble møtt med det svar at prinsipielt var det intet i vegen herfor, men vanskeligheten besto i at beholdningene av engelske frimerker ikke var store nok til å møte et slikt krav.

Slik som situasjonen ligger an idag og delvis også på grunnlag av de opplysninger som man fikk i samtalen med Mr. Bell vil det være nødvendig å forberede seg med en beholdning frimerker til å møte behovet i det frigjorte Norge, eller kanskje til en begynnelse — deler av Norge.»

Til å begynne med hadde en under overveielse å utsende en helt komplett serie frimerker, fra 1 øre til 5 kr., men tiden og krigsoperasjonene var allerede så langt framskredne at det var å frykte for at merkene ikke ville bli ferdige i rett tid — hensyn tatt til trykkeriets leveringstid.

Det ble derfor besluttet bare å utvide den allerede eksisterende serie med verdiene 5 og 7 øre og for vinne inn tid, for disse to verdiers vedkommende, å benytte de samme tegninger som for 10 og 30 øre av første opplag. I statsråd den 21. juni 1944 ble det gitt Handelsdepartementet tillatelse til å trykke ytterligere 40.600.000 merker, slik at det endelige opplag for denne series vedkommende er :

5 øre	—	4 000 000
7 øre	—	2 500 000
10 øre	—	12 275 000
15 øre	—	1 275 000
20 øre	—	22 275 000
30 øre	—	1 000 000
40 øre	—	1 675 000
60 øre	—	1 600 000

På det tidspunkt tilleggsordren ble gitt De La Rue & Co. var beholdningen av de forskjellige verdier fra 1ste opplag ca. 750 000 for hver verdi.

Den dagen kom endelig da de første allierte tropper overskred Norges grenser. Russerne rykket inn og Kirkenes ble erobret. Den norske siviladministrasjon ble straks gjenopprettet og fra Handelsdepartementet i London ble 2 kasser frimerker avsendt til Fylkesmannen i Finnmark inneholdende :

5 øre	—	75 000
7 øre	—	60 000
10 øre	—	300 000
15 øre	—	30 000
20 øre	—	500 000
30 øre	—	20 000
40 øre	—	30 000
60 øre	—	30 000

Ved en godt gjennomført «fraråings»politikk i alle instanser lykkes det å forhindre at Nasjonal Samling innførte sitt merke på våre alminnelige frimerker, mens derimot tjenestemerkene ble forandret og kom til å bære det forhatte symbol. Det var klart at disse merker ved frigjøringen med en gang måtte settes ut av kraft, og da det ikke var trykt nye tjenestemerker i London ble det i statsråd den 16. februar 1945 vedtatt en provisorisk anordning om midlertidig innføring av bruk av portofrihetsattester og følgende telegram ble straks avsendt til Fylkesmannen i Finnmark:

«Bruk av tjenestemerker foreløpig opphevet. Provisorisk anordning vedtatt 16. ds. om midlertidig innføring av bruk av portofrihetsattester for den del av statens og kommunenes innenrikske post for hvilken tjenestemerker tidligere ble brukt, jfr. postlovens § 2. Med hjemmel i anordningen har handelsdepartementet bestemt at rett til å attestere portofrihet tilkommer de institusjoner og personer som pr. 8. april 1940 hadde rett til å bruke tjenestemerker. Samme rett tilkommer også de institusjoner og personer som etter den dag måtte være gitt rett til å bruke tjenestemerker i den utstrekning de nevnte institusjoner og de nevnte personers stillinger opprettholdes etter frigjøringen. Portofrihetsattesteringen skjer på samme måte som før tjenestemerkene ble innført. Underrett samtlige interesserte. Nærmere instruks følger. Olav Hindahl.»

I henhold til sirkulære fra Poststyret av 29. mai 1945 ble Londonmerkene også gyldige for bruk innen landets grenser,

H. M. Kongen. Fotografi benyttet for 60-øres verdien.

men allerede innen dette sirkulære kom var de blitt avstemplet og anerkjent av landets postfunksjonærer.

*Londonserien overstemplet
«LONDON 17. MAI 1943»*

I årenes løp ble det rettet flere henvendelser til regjeringen om å utgi spesielle frimerker eller om å la et større eller mindre antall av de allerede utgitte merker overstemple til inntekt for forskjellige veldedige institusjoner. I en «Årsoversikt pr. 31. desember 1943» heter det: I løpet av året 1943 har man mottatt forskjellige henvendelser med

anmodning om å la en del av den nåværende beholdning overstemple enten til fordel for Norges Røde Kors eller Jagerfondet. Man har ikke funnet å kunne gå med på noen overstempling til salg her i England, da man underhånden har fått meddelelse om at en slik overstempling ikke ville bli godt ansett innen kompetente frimerkekretser. Derimot imøtekom man en henstilling fra Informasjonskontoret om å lage en overstempling på 4 000 serier til fordeling i Norge. Frimerkene ble overstemplet med «London 17. mai 1943.».

Å dømme etter de dokumenter jeg har gjennomgått ser hendelsesforløpet ut til å ha vært følgende :

Informasjonskontoret ber Handelsdepartementet om å få overlatt 5 000 sett frimerker i propagandaøyemed. Denne anmodning blir referert i regjeringsskonferanse den 23. februar 1943. Statsministeren meddeler at han ikke kjenner noe til saken og ber om å få en «notat» om den. Følgende notat, som er merket «Hemmelig», utarbeides derfor:

«Fra en aktiv krets i Norge er det kommet anmodning til Informasjonskontoret om å skaffe et større antall av de nye norske frimerkene som regjeringen har gitt ut fra 1. januar i år. Det heter i anmodningen at frimerkene vil ha meget stor propagandamessig verdi, foruten det rent filatelistiske. De prøvesendinger som alt tidligere gikk hjem har gjort overordentlig stor lykke, heter det, og det antas at et litt større antall, behandlet og distribuert forsiktig, simpelthen vil kunne innbringe ganske store pengemidler til disposisjon for det pågående hemmelige arbeid i Norge.

Handelsdepartementet har på forespørsel erklært seg villig til å stille til disposisjon et antall norske frimerker på ialt 5 000 sett av den relativt store beholdning som has på lager. Det bør i dette tilfelle ikke bli tale om noen godtgjørelse til Handelsdepartementet i denne forbindelse, og det har fra departementets side heller ikke vært reist krav om det. (Utsalgsprisen for 5 000 sett utgjør £ 500). Fordelingen av merkene er forutsatt ordnet gjennom Pressekontoret ved legasjon-

en i Stockholm, som vil greie med alle detaljer og seinere inngi rapport.

London den 26. februar 1943.

Tor Gjesdal. (sign.)»

I de gjennomgåtte dokumenter fant jeg også kopi av en melding fra legasjonen i Stockholm til Utenriksdepartementet som av dette siste var blitt oversendt til Handelsdepartementet. Denne melding var sålydende :

J. nr. 4107-43 / Melding fra Legasjonen i Stockholm.

Frimerker. U. D. J. nr. 3957/43.

De omtalte frimerker vil uten tvil bli mottatt med glede, og det ville være bra også å få noen som er stemplet.

.....

Sendes Regeringens Informasjonskontor i tilslutning til telefonsamtale med herr Brodal den 23. ds. og under henvisning til skriv av 20. d. m. (J. nr. 316/43).

Utenriksdepartementet, p.t. London
26. februar 1943.

For utenriksministeren

E. Krogh-Hansen Fridthjof Jacobsen.

Kopiet har følgende påtegning :

«Vist Statsministeren under henvisning til notat.

27.2

T.Gj. (Tor Gjesdal). »

Fra Informasjonskontorets direktør foreligger følgende kvittering :

ROYAL NORWEGIAN GOVERNMENT
— INFORMATION OFFICE —

Hemmelig.

Handelsdepartementet,
p. t. London.

Jeg erkjenner herved å ha mottatt 5 000 komplette sett av de norske frimerkene som det ærede Departement utsendte den 1. januar d. å.

Hele dette kvantum norske frimerker vil bli benyttet til hemmelig informasjonsarbeid.

London, den 17. april 1943.

Tor Gjesdal (sign.)

Overstemplingen av frimerkene fant sted hos firmaet *Purbrooke & Eyres Ltd.*,

Vi anbefaler d'herresamlere vårt store lager av gode merker fra nesten alle verdens land.

EUROPA:

Belgia, Holland, Frankrike, Italia, Danzig, Tyskland med alle gamle stater, Spania — eldre og nyere — Portugal, Tyrkia, Ungarn, Østerrike m. fl.

OVERSJØISKE:

De fleste engelske kolonier i rikt utvalg, særlig eldre Australia, Forente Stater, Japan, China. — Syd-Amerika: Argentina, Brasil, Chile, Uruguay.

Alle nordiske land, Norge særlig fin i brukte og ubrukte.

Prisene er lave. Utvalg sendes til samlere på forlangende.

HOLMS FRIMERKEHANDEL, ÅLESUND

Autorisert frimerkehandler.

FRIMERKESAMLERE!

Jeg anbefaler mitt store lager av:

ENKELTMERKER
SERIER
FRIMERKE-PAKKER
1STE DAGSBREV
ALBUM
HENGSLER
INNSTIKKSØKER
INNSTIKKSKORT

PINSETTER
PERGAMYNPOSER
BESKYTTELSESPOSER
(Glassklare)
TAKKEMÅL
VANNMERKESØKER
MANKOLISTER
UTVALGSHEFTER

Nyhetsabonnement tegnes.

Undersøk alltid hos meg før De kjøper.

Mankolister ekspederes til absolutt billigste dagspriser.

PAUL TORGersen

Autorisert frimerkeforretning

BOKS 3604 - OSLO

Odd O. B. Bugge

HØIESTERETTSADVOKAT

PRINSENS GATE 25
Telefon 10480 - 10934

Prosedyre - Inkasso - Omsetning

Hans B. Jeppesen

AUT. FONDS- OG AKSJEMEGLER

Kirkegaten 15, Oslo

Telefon 13636 sentralbord
Telegramadresse "Jeppe"

Omsetter aksjer og obligasjoner

A.s Hjort & Riser

Welhavensgt. 2 - Telefon 30327

Telegr.adr. "Glashjort"

Lager av alle sorter

BYGNINGSGLASS

Reparasjoner - Nyinnsetninger

Lagmannsrettssakfører

Sven Chr. Franeke

Welhavens gate 2

Telefon 30327 - Privat 49947

Det er ikke bare i *nyhetene* en må følge med,
men også med

TIDEN

AANON G. HANSEN

URMAKER

GRIMSTAD

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFTS
SÆRTRYKK NR. 3:

“ISLANDS FRIMERKER”

av ingeniør Carl A. Pihl

er utkommet.

Pris kr. 3.00 + porto.

Bestillinger sendes tidsskriftets forretningsfører: O. Tørjesen, Torget 8, Oslo.

London, — det samme firma som hadde levert annulleringsstemplene for Handelsflåten og Marinen. Det foreligger en erkjennelse fra Purbrooke & Eyres Ltd. av 12. april 1943 for 40 ark av hver verdi og en tilleggskvittering av samme dag for ytterligere 6 ark, samt en følgeseddel fra samme firma av 16. april for «40 sheets, each 6 stamps of different values. Each set numbered 1—4 000. 6 sheets each as above unnumbered (4 sheets spoiled).» Opplaget av 17de mai merkene er således 4 000 komplette sett. De øvrige 1 000 sett ble benyttet slik som de var, også i propagandaøymed. Hele partiet ble sendt med kurer til Stockholm. Ingen merker ble utdelt i London og de ble heller ikke avstemplet der. Utgivelsen ble behandlet med stor hemmelighetsfullhet og det var et fåtall nordmenn i London som i det hele tatt visste at merkene eksisterte med dette overtrykk. Hva distribueringen av disse merker i Norge angår tillater jeg meg å henvise til journalist Egil Meidell-Hopps artikkel i vårt tidsskrift nr. 2 for inneværende år.

* *

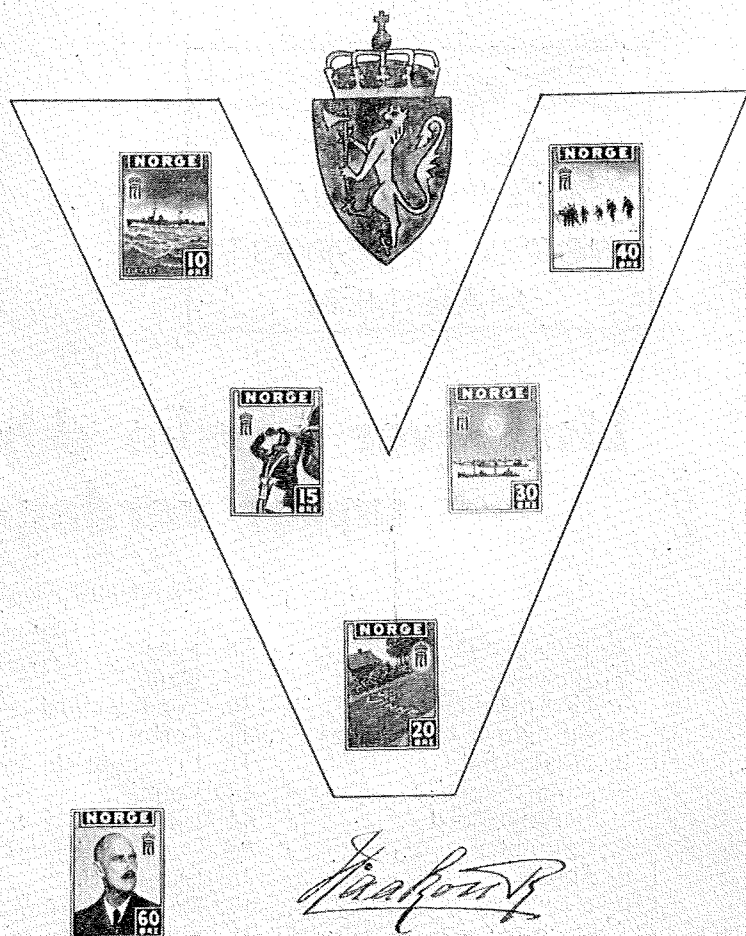
Når Londonmerkene nå er trådt inn i den lange rekken av vårt lands frimerker så representerer de på en verdig måte de tanker som de skulle gi uttrykk for: *Utholdenheten — Innsatsen — Troen på sluttseiren.* — I våre frimerkesamlinger vil de for alltid stå som et minne om den vanskeligste tid vårt land i det hele tatt har gjennomgått. For den nålevende generasjon av frimerkesamlere vil disse merkene stå som den lykkeligste kombinasjon av frimerker og propagandamerker. De vil minnes de dager da de gjemte disse små vignetter, som var smuglet inn i landet av regjeringens kurerer på de mest utrolige steder, for at de ikke skulle falle i Gestapos hender; og de vil minnes den lykkelige dag da de kunne gå inn på post-

kontoret, klebe disse merkene på brev og få dem lovlig avstemplet.

Det håp som Informasjonskontoret ga uttrykk for i sitt nyttårsbrev den gang merkene ble utsendt, nemlig at innskriften: VI VIL VINNE måtte forandres til VI VANT, det håp var nå blitt den dyrekjøpte virkelighet.

Jarle O. Stensdal

Note: I henhold til meddelelse fra auksjonsfirmaet H. R. Harmer, New York, blir gaver fra et utenlandsk statsoverhode til republikkens president betraktet som den amerikanske stats eiendom. Det av H. M. Kongen signerte ark er derfor anbrakt i «The Franklin D. Roosevelt Memorial Library» i Hyde Park.

Spesialark med die-proofs undertegnet av H. M. Kongen.

Liste over norske skips poststempler under verdenskrigen.

I. HANDELSFLATEN

1. Lysaker IV	38. Spes	75.
2. Ivaran	39. Egda	76.
3. Hestmanden	40. Topdalsfjord	77. Titanian
4. Sir James Clark Ross	41. Petter	78.
5. Maakefjell	42. President de Vogue	79. Lysaker V
6. Kong Sverre	43. Velma	80. Bolista
7. Bergensfjord	44. Lind	81. Royal
8. Columbia	45.	82. Erica
9. Marita	46. Bajamer	83. Henrik Ibsen
10. Norvarg	47. Haakon Hauan	84. Lom
11. Bestum	48. Stigstad	85. Avance I
12. Sigrid	49. Iron Baron	86. Spurt
13. Sado	50. Mathilda	87. Spica
14. Ara	51. Kaldfonn	88. Raftsund
15. Vigsnes	52. Ravnefjell	89. O. B. Sørensen
16. Brisk	53. Norbryn	90. Tore Jarl
17. Ruth I	54. Trondheim	91. Villanger
18. Tijuca	55. Solhavn	92. Emma Bakke
19. Scebeli	56. Tigre	93. Fernbank
20. Washington Express	57. Leka	94. Vest
21. Tungsha	58. Fernwood	95. Orania
22. Tropic Star	59. Bestik	96. Munin
23.	60. Nova	97. Frode
24. Tai Shan	61. Heimgar	98.
25. Mosdale	62.	99. Bjerka
26. Brimanger	63. Brant County	100. Frontenac
27. Thorstrand	64. Novasli	101. Jernland
28. Petter II	65. Sneland I	102. Norsktank
29. Ask	66. Lauritz Swensson	103. Lago
30. Norlom	67. Ingria	104. Snar
31. Ringen	68. Lysland	105. Norelg
32. Germa	69. Sirehei	106. Borgholm
33. Brajara	70. Lisbeth	107. Hjalmar Wessel
34. Gaston Micard	71. California Express	108. Bonde
35. Troubadour	72. Gallia	109. Skiensfjord
36. Slemmestad	73. Skaraas	110. Skandinavia
37. Nueva Granada	74. Fjordheim	111. Abraham Lincoln

112. Kong Håkon VII	165. Tres	235. do.
113. Fagerbro	166. Fjordås	236. British Columbia
114. Selvik	167.	Express
115. Gabon	168.	237. Beror på konsulatet
116. Norheim	169.	San Fransisco
117. Isbjørn	170. Suderøy	238. do.
118. Heire	171—182. Ubrukt.	239. Beau
119.	183. Nyholm	240. Noreg
120.	184—199. Ubrukt	241. Bencas
121. Monteviedo	200. Marpesia	242. Hoegh Silvercloud
121. Lista	201. Fridtjof Nansen	243. Reinholt
122. Høyanger	202. Kronprinsessen	244. Nyco
124. Katy	203. Norholm	245. Tatra
125. Elg	204. Ferncourt	246. Kirsten B.
126. Galtiesund	205. Trondanger	247. Britamsea
127. Fernmoor	206. Brage	248. Betancuria
128. Lyra	207. Gausdal	249. Møysalen
129. Balder	208. Glarona	250. Ørnefjell
130. Granfoss	209. Titania	251. Sønnavind
131. Corvus	210. Norsol	252. Atlantic
132. Gudrun	211. Hiram	253. Stirlingville
133. Vestmannrød	212. Astrid	254. Mui Hock
134. Viva	213. Sandviken	255. Leiv Eiriksson
135. Drammensfjord	214. Chr. Th. Boe	256. Lutz
136. Baldouin	215. Carmelfjell	257. Vadsø
137. Somerville	216. Samuel Bakke	258. Garnes
138. Marit II	217. Borgfred	259. Ole Bull
139. Brønnøy	218. Elisabeth Bakke	260. Beror på Nortraships
140. Alaska	219. Talisman	kontor i New York
141. Velox	220. Vav	261. do.
142.	221. Fenja	262. do.
143.	222. Bomma	263. do.
144. Grey County	223. Sevilla	264. do.
145. Molda	224. Anna Odland	265. Beror på konsulatet
146. Belinda	225. Marie Bakke	San Fransisco
147. Minerva	226. Ferncliff	266. Thor I
148. Heien	227. Fernbrook	267. Roseville
149. Gudvor	228. Fernplant	268. Beror på konsulatet
150. Tordenskjold	229. Alf Lindeberg	San Fransisco
(Trondheim)	230. Beror på konsulatet	269. do.
151. Geisha	San Fransisco	270. Torrens
152—160. Ubrukt	231. do.	271. Duala
161. Arosa	232. do.	272. Pan Europa
162. Norhauk	233. Iselin	273. Narvik
163.	234. Beror på konsulatet	274. General Ruge
164.	San Fransisco	275—400. Ubrukt

II. MARINEN

Jagere. Serienummer
10—29:

- 10. Glaisdale
- 11. Eskdale
- 21. St. Albans
- 22. Lincoln
- 23. Sleipner
- 24. Draug

Undervannsbåter. Serienr.
30—39:

- 30. Uredd
- 35. B 1

Motortorpedobåter.
Serienr. 40—69:

- 40. MTB Flotillaen
- 41. MTB 618
- 42. MTB 619
- 43. MTB 620
- 44. MTB 623
- 45. MTB 625
- 46. MTB 626

47. MTB 627
48. MTB 631

Korvetter. Serienr. 70-79:

- 70. Potentilla
- 71. Eglantine
- 72. Rose
- 73. Acandus

Mineutleggere. Serienr.
80—89:

- 80. 52 ML Flotilla
- 81. ML 128
- 82. ML 210
- 83. ML

Patruljefartøyer. Serienr.
90—99:

- 90. Risør
- 91. Horten
- 92. Farsund
- 93. Svolvær

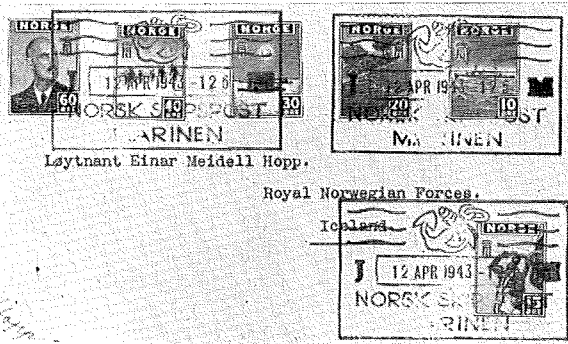
- 94. Namsos
- 95. Nordkapp
- 96. Honningsvåg
- 97. Narvik
- 98. Bodø
- 99. Molde

Minesveipere. Serienr.
100—120:

- 100. Minesveiperdivisjonen Dundee
- 101. Minesveiperdivisjonen Falmouth
- 102. Oksøy

Jan Mayn.

- 125. Den meterologiske stasjon på Jan Mayn. Foruten nummeret har dette stempel bokstavene I og M til høyre og venstre for dato og nummer.

Skulle noen av våre lesere komme over stempler som ikke er spesifisert i denne liste, bes underretning herom velvilligst sendt redaksjonen.

ANM. Med hensyn til stemplene merket MARINEN er der en uoverensstemmelse i det antall som er fakturert av Purbrook & Eyres og det antall som SOK oppgir. Etter fakturaene skulle der være 36 stempler med innskrift MARINEN. SOK oppgir 38 + Jan Mayn stemplet. Da forholdsvis mange av Handelsflåten stempler henlå ubenyttet er det ikke utelukket at noen av disse er blitt forandret, uten at dette dog kan sees å framgå av korrespondansen.

NILS STRANDELL 70 ÅR

Nils Strandell fylte 70 år den 20. mai 1946. Han er, og har i årrekker vært en av verdens mest framstående filatelister. Denne posisjon har han nådd på grunn av sine naturlige forutsetninger og ved et iherdig arbeid gjennom et langt liv.

Født i Hamrånge i Gästrikland, Sverige, ble Strandell student i 1894, tok i 1898 «filosofie kandidateksamen» i Uppsala med romanske og slaviske språk som hovedfag, og ble i 1899 i Leipzig «Kandidat der höheren Handelswissenschaften». Deretter gikk han over i praktisk forretningsvirksomhet. Denne førte med seg mange og lange reiser over store deler av jordkloden.

Direktør Strandell har helt usedvanlige språkkunnskaper. Foruten at han skriver og taler et formfullendt svensk, behersker han engelsk, tysk, fransk, italiensk, spansk, portugisisk, russisk og bulgarsk. Gjennom omfattende studier og ved selvsyn har han erhvervet seg et inngående kjennskap til en lang rekke av jordens land og folk. Han har vitenskapsmannens tørst etter full-lødig viten.

Allerede som gutt begynte direktør Strandell å samle frimerker. Under studietiden ble han nyttet av Uppsala Filatelistklub som bytteforstander. Han var med ved stiftelsen av Stockholms Filatelist-sällskap i 1904, og var først dets salgsleder, siden i mange år dets bibliotekar. Etter hvert har han skapt en av Sveriges mest omfattende frimerkesamlinger. Men han erverver ikke frimerker bare «for å samle». Hans ervervelse av et merke har alltid en hensikt. Han har selv en gang skrevet at en opphopning av flest mulig frimerker «är icke en art av samlande, som är en vuxen, intelligent man värdig, ty däri sacknas själva kärnpunkten: *studiet* av de samlade föremålen. Och utan detta studium gå alla de bildningsmoment, på vilka filatelen är så rik, förlorade».

De kunnskaper som direktør Strandell har samlet ved sine filatelistiske studier, sine reiser og ved sin lesning har han ikke beholdt for seg selv. I et utall av artikler i innen- og utenlandske fagskrifter har han gjort andre delaktig i sin viten. Særlig har Nordisk Filatelistisk Tidsskrift nytt godt av hans forfatterskap. I 1906 og 1912

var han tidsskriftets hovedredaktør, og allerede i det første året satte han varige spor etter seg. Mens tidsskriftet tidligere bare rent sporadisk hadde behandlet den filatelistiske litteratur, tok Strandell opp et målbevisst arbeid for å gjøre de nordiske filatelister oppmerksom på hva som ble skrevet av filatelistisk interesse ute i verden. Han pekte på at samlerne ikke bare måtte arbeide hver for seg, men dra nytte av hverandres arbeid. På dette felt har han vært utrettelig. For å nå sitt mål holdt han foredrag rundt om i klubbene, og også på det 6. nordiske filatelistmøte i Oslo i 1910, men de fleste nordiske samlere nådde han gjennom sin årelange virksomhet i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift. Fra 1906 til utgangen av 1943 har Strandell — foruten å være tidsskriftets svenske redaktør i de fleste, om ikke i alle år — i tidsskriftets spalter gitt en enestående fylldig redegjørelse for den internasjonale filatelistiske litteratur som kom ut i disse viktige år, en uvurderlig kilde til opplysninger. Dette arbeid førte med seg at han fikk en verdensomspennende korrespondanse og et filatelistisk bibliotek av veldige

dimensjoner. Dette solgte han i 1944 til det svenske postverks postmuseum i Stockholm, hvor det nå er oppstilt. Han har selv personlig utarbeidet en fullstendig katalogisering av biblioteket. Det er et overordentlig nitid arbeid, og anlagt så praktisk at det på et øyeblikk er mulig å finne det en ønsker. Han er selv nå knyttet til postmuseet, hvor han fører tilsyn med biblioteket og forestår monteringen av postmuseets meget store samlinger. Det er en fryd for en filatelist å gjennomgå museet med direktør Strandell som cicerone. Han har et minutiøst kjennskap til samlingene.

Det sier seg selv at en filatelist av slike dimensjoner måtte bli lagt merke til og brukt også ute i verden. Siden 1912 har Strandell vært medlem av juryen i en lang rekke store utstillinger både i Europa og Amerika. Han var bl. a. med i juryen ved den første internasjonale frimerkeutstilling i Oslo i 1924. Han er medlem av en rekke filatelistklubber i inn- og utland. Siden 1911 har han vært medlem av Oslo Filatelist-Klub, som han har besøkt mange ganger og hvor han har mange gode venner.

På den 9de «Philatelic Congress of Great Britain» i 1922 ble direktør Strandells navn innført i «The Roll of Distinguished Philatelists», den største utmerkelse som en filatelist kan oppnå. Etter dr. Justus Anderssens død er Strandell den eneste nålevende filatelist fra de nordiske land som har denne utmerkelse.

Direktør Strandells filatelistiske arbeid har ikke på noen måte gjort ham til en

«stuelærd». I omgang med andre er han åpenheten og elskverdigheten selv, en overmåte charmerende personlighet. Nedskriveren av disse linjer har ved forskjellige høve dratt nokså store veksler på disses hans egenskaper når han trengte råd og vegledning, og er alltid blitt hjulpet på en helt selvfølgelig måte. Strandell var gjennom en menneskealder vår egen store filatelist, dr. Justus Anderssens nære medarbeider og venn, og dr. Anderssen satte ham overordentlig høyt. I sin artikkel til direktør Strandells 50 års dag i 1926 skriver dr. Anderssen i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift bl. a. «Hele Strandells betydningsfulle arbeide i filateliens får et dypere relief ved de personlige egenskaper, som han besidder og som har gjort, at han med sit lyse sind og vinnende vesen har skaffet sig *venner* inden alle de kredser, hvor han ferdes — et bindemiddel, som kanskje ikke minst er av betydning, hvor det gjelder intimt og forståelsesfullt samarbeide klubbene imellem.»

Direktør Strandell fortsetter fremdeles sitt virke for filateliens, skjønt vi gjerne skulde se hans artikler oftere i tidsskriftene og publikasjonene forøvrig. Vi i Norge takker ham for alt han har gitt oss av kunnskaper, av lyst humør og godt vennskap. Vi takker for trofast tjeneste i filateliens vingård, og ønsker at han ennå i mange år må få beholde helse, kraft og lyst til å fortsette arbeidet, til glede for både ham selv og alle oss andre.

Quod felix faustumque sit.

Viggo Dunér.

ABRAHAM ODFJELL 60 ÅR

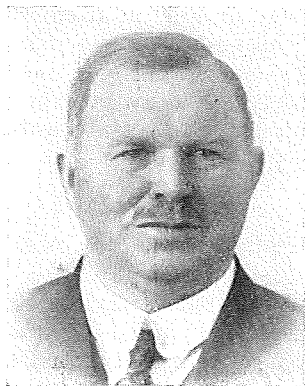
Vår kjente og avholdte filatelist Abraham Odfjell fyller 21. juni i år sin 60-års fødselsdag.

Filatelister ute og her hjemme vil på denne dagen sende ham en varm tanke og en vennlig hilsen. Han betyr så meget for oss alle. Jeg har følelsen av at hans rolle i norsk filateli først og framst har vært formidlerens. Han har med sin erfaring og sans for realitetene åpnet veg for norske forskere til rikere studiemateriale, han har med sitt kjennskap til filatelistisk litteratur skaffet til veie kildekrifter av høy

verdi, han har med sitt bramfri vesen og sin elskverdige framferd skaffet sin hobby mange trofaste dyrkere og gir alltid et festlig innslag på våre sammenkomster.

Så har han i mange år vært Norges filatelistiske ambassadør ute ved de store utstillinger. Her har han vunnet rik erfaring og høstet inntrykk som er kommet norsk filateli til gode på mange vis. Enhver samler er til en grad selvisk — men dette har ikke hindret Odfjell i å støtte og hjelpe forskere og samlere på alle tenkelige vis med råd og opplysninger, med ut-

lån av merker og samlinger i studieøymed. Hans egne iakttagelser og studier er resultater av grundig gransking av merker og litteratur. Det har brakt ham en meget omfattende viten på filateliens mangfoldige områder.

Abraham Odjell

Dette er i fleng noen av de inntrykk jeg har fått av jubilanten, og hva han har betydd for norsk filateli.

Selv har Odjell sikkert hatt rik glede av sitt samleryrke. Det er fristende å gjengi noe av det han forteller om seg selv:

«I 1886, da jeg kom hjem fra en tur med ris fra Akyab til København hadde jeg med meg, blant de mange kuriositeter som en langsvegsfarer pleier bringe med seg hjem, noen frimerker for å vise søsken og kamerater. De neste frimerker jeg fikk husker jeg ble de blå 12 og 24 centavos fra Argentina. De kom på fars brev til mor. Seinere ble det de alminnelige dagens frimerker som jeg samlet i skrivehefter og i konvolutter inntil jeg fikk et lite album som fulgte meg til sjøs i mange år. Som skipsfører seilte jeg mellom Meksiko og U.S. Der ble jeg medlem av en amerikansk samlerklubb. Da fikk jeg Scott's katalog, et 3 binds Schaubeck, abonnerte på Scott's Circular. Land etter land ble flyttet over. Det var lærerikt. I 1913 var jeg i New York, der var dengang en internasjonal frimerkeutstilling, og der fikk jeg se to Norges-samlinger: Senator Ackermann's og I. B. Leavy's. Den første, Norge ubrukt, fikk gull, den annen som var brukt og hvor der var nedlagt et stort studiearbeid, fikk sølv. Jeg sluttet sjøen og fikk det travelt med eget rederi,

dog alltid tid til å gå inn i forretninger rundt i byene for å se på frimerker — fylle huller — og på denne måte fikk jeg en ganske stor generalsamling.

Det traff seg, at jeg i 1917 i «Scott's Circular» så avertert til salgs Ackerman's og Leavy's ovennevnte samlinger. Det var vanskeligheter den gang med korrespondansen både brevlig og telegrafisk, men gjennom Utenriksdepartementet fikk jeg telegrafisk anmode en venn og frimerkesamler, som var norsk konsul i U. S., om å kjøpe disse to samlinger for meg. Da de kom hjem begynte jeg å spesialisere Norge. Jeg fikk straks stor og verdifull hjelp av d'hr. Bertr. C. Middelthon, Stavanger og Henrik Dethloff, Oslo. Mange og sjeldne var de ting disse to skaffet meg til min Norges-samling, både i ark og blokker. Da jeg hadde sett hvor meget interessant og underholdende der var i spesialisering, og da jeg hadde anskaffet meg litteratur, bygde jeg etterhvert ut min generalsamling til små spesialsamlinger over hele verden. Enkelte av disse bearbeidet jeg fram til representable spesialsamlinger, mens andre ofte ble en ansamling av materiell som skulle bearbeides ved leilighet — men interessene skiftet. I 8—9 år hadde jeg seilt på meksikanske havner og hadde benyttet anledningen til å få Meksiko-frimerker som lå i sigarkasser og ventet på sin mann. Etter å ha lest litt om Meksiko og skaffet meg rede på det meksikanske postsystem (1856—83), gikk jeg gjennom mine meksikanere og fant mange morsomme stempeler. Jeg var glad i Meksiko og folket, derfor ble Meksiko min annen store hovedsamling — men jeg visste til all lykke ikke hvor stort landets filatelistiske rikdom var, det gikk først opp for meg etter hvert som jeg samlet og studerte — og glad er jeg. Meksiko er idag min hovedsamling.

Jeg tror at min Norges-samling ble bygget opp i rett tid. Etter 1914 med d'herr. Dethloff og Justus Anderssens utmerkete arbeid i «Norges Frimerker, 1914», og deres fortsatt levende interesse for norsk filateli, ble mitt arkmateriell av den aller største betydning for samtlige av J. A.s seinere store studiearbeider. Filateli knyttet oss sammen, og i samarbeidets ånd blant norske filatelister var det at de store resultatene i årene etter 1918 kom fram under J. A.s dyktige ledelse. Dette

samarbeid er blant mine kjæreste minner — først fordi jeg lærte å kjenne så mange gode mennesker og dyktige filatelister, men også fordi samarbeidet etter hvert ble kronet med et godt resultat.

Da jeg som nevnt i New York 1913 hadde sett den store utstilling, mente jeg at utstillinger var av verdi for vår hobby. Dette framholdt jeg både muntlig og skriftlig for formannen i B.F.K., herr Hroar Grundtvig. Først deltok B.F.K. under ett med en utstilling fra medlemmenes albumblader. Jeg framviste den gang første side fra samtlige land i Sør- og Sentral-Amerika. Straks etter avholdt B.F.K. sin første utstilling som jeg må si var en vellykket utstilling. I 1920 deltok jeg i Wien, seinere i London, Stockholm, Brussel, Kristiania, Montreal, New York, Hamburg, Oslo, Berlin, Paris og København. Jeg har også i de seinere år vært dommer ved flere utstillinger. Dette internasjonale filatelistiske arbeid er verdifullt. Naturligvis først og framst for samlere, som besøker utstillingen og her henter impulser fra utstilte samlinger til eget arbeid, dernest fordi viderekomne filatelister her kan se framgangen fra siste utstilling og kan få diskutere med andre spesialister enkelte vanskelige ting.

Da jeg mener at litteratur er det viktigste for å lære å kjenne et land — ja, både land, frimerker og folk — har jeg alltid vært villig til å fortelle — og skrive om hva jeg vet om enkelte land og samlersområder, og jeg mener at det er en hver sin plikt, etter som omstendighetene

tillater, å gjøre det samme. Helst burde en være villig til å vise fram sitt eget materiale, selv om en vet at det er andre samlere i klubben som har bedre. Enhver har noe å fortelle om et enkelt frimerke, om handlerforbindelser, om bytteforbindelser — om hvordan en arbeider med vannmerker m. v.

Mitt ønske er derfor at norske samlere benytter klubbbibliotekene mere og at de viser fram sine samlinger mere. De vil selv få større glede av hva de har og frimerkesamlerne vil vokse i antall.

*

Når Odfjell ved sin store innsats i innen- og utenlandsk filateli har høstet anerkjennelse og utmerkelser, skyldes dette for en stor del og hans evne til å vinne vennskap og sympati. Likedan er han i stand til å se stort på filateliens bærende idé «filatelen forener». Dette går tydelig fram av hans artikler under og etter krigen. Han vil samling om norsk filateli — han vil samarbeid om nordiske oppgaver, og dette oppnås bare ved enighet, de små hensyn må vike for de store oppgavene.

Det er sikkert en stor vinning for filatelen i Norden at han nå har gått inn som redaktør for Nordisk Filatelistisk Tidsskrift. Det er en helt logisk følge av hans innsats og innstilling.

Jeg ønsker ham fortsatt glede og hell som samler og filatelist!

J. Jellestad.

Poststyret meddeler:

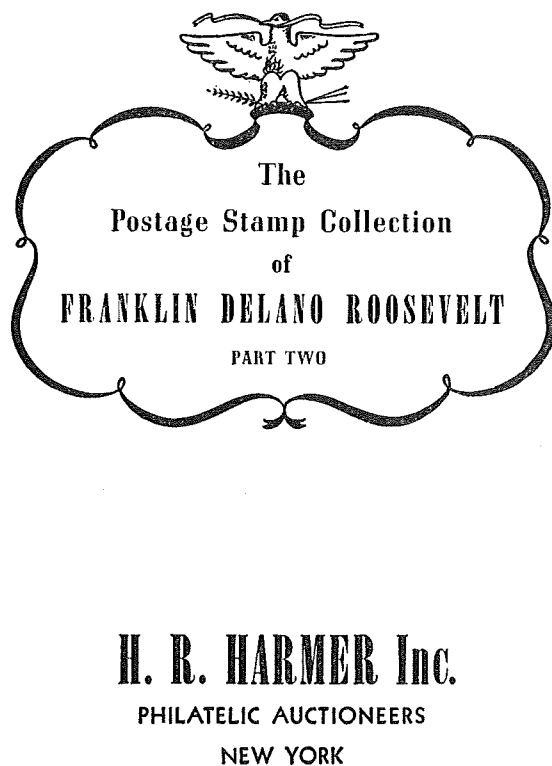
I henhold til meddelelse fra Poststyret vil salget av de nye kronemerker begynne fredag den 7. juni. Det vil ikke bli 1ste dags avstempling.

Franklin Delano Roosevelts frimerkesamling solgt.

President Roosevelts meget omskrevne og omtalte frimerkesamlinger er nå spredt for alle vinde. Det var det kjente auksjonsfirma H. R. Harmer Inc., New York, som ble betrodde ordningen av salget. Auksjonene fant sted den 4. og 5. februar og den 1. og 2. april. Firmaet hadde latt utarbeidet to meget vakre og rikt illustrerte kataloger til salget. Disse kataloger, med liste over de oppnådde priser, kan fåes ved henvendelse til det engelske hovedkontor: H. R. Harmer, 39-42, New Bond street, London W. 1. Prisen er 7/6 d. pr. stykk.

Det samlede salgsbeløp var \$ 208.588.50 eller kr. 1 032 513.50. Dette er mere enn det dobbelte av hva samlingene ble anslått til av den kjente ekspert George B. Sloane. Dette skyldtes selvsagt ikke at eksperten tok feil, men at der er blitt betalt en betydelig overpris for merkene av samlere som gjerne ville ha enten komplette samlinger eller enkeltmerker som hadde tilhørt den berømte president. President Roosevelt hadde for vane å påføre ark og konvolutter signerte notater om hvem og hvorledes han hadde fått angjeldende merker, og dette forøket selvsagt samlingens verdi.

Det vil sikkert interessere våre lesere å høre en del av de oppnådde priser, og vi skal da begynne med det som interesserer oss mest: De nordiske land. Da kronprinsparret i 1939 foretok sin reise til

USA hadde kronprinsen med seg som gave fra Oslo Filatelist Klub en samling Norge med ca. 180 ubrukte frimerker. Bindet var av skinn med det norske riksvåpen utenpå. Merkenes katalogverdi var \$ 150.00. Albumet var signert av kronprins Olav og president Roosevelt i Hyde Park den 30. april 1939. Det ble solgt for \$ 500.00. Et gavealbum fra generaldirektøren for det svenske postverk, inneholdende 270 ubrukte merker til katalogverdi av \$ 306.89 oppnådde \$ 550.00. Den alminnelige Norges-

samlingen oppnådde \$ 80.00 og de 6 helark av Londonutgaven som ble overlevert presidenten fra Den norske ambassade i Washington \$ 80.00.

De meget omtalte prøvetrykk av States frimerker oppnådde gode priser, men de var likevel langt under katalogverdien. Presidentutgaven av 1902, verdsatt til \$ 3 500.00 gikk for \$ 2 100.00. Louisianautgaven av 1904, katalogverdi \$ 900.00 oppnådde \$ 650.00, Jamestownutgaven 1907, katalogverdi \$ 750.00 oppnådde \$ 575.00. Prøvetrykk av Norse-American Centennial 1925, 2 og 5 cent, verdsatt til \$ 402.50 gikk for \$ 300.00.

En nesten komplett samling av Kinas frimerker — en gave fra Chiang Kai-Shek oppnådde \$ 4 700.00 og ble solgt under ett. En samling Russland fra 1921—34 — en gave fra utenriksminister Maxim Litvinoff

— inneholdende 848 merker til en katalog-verdi av \$ 700.00 ble solgt for \$ 2 100.00.

Det mystiske tyske 6 pf. merke med portrett av Himmler oppnådde \$ 310.00 og en alliert forfalskning av 12 pf. verdien i Hitlerserien \$ 500.00. Et eksemplar av den tyske motstandsbevegelses avis «Frankfurter Zeitung» oppnådde \$1300.00.

Forskjellige av presidentens filateliske hjelpemidler oppnådde også gode priser. Sanabrias luftpostkatalog 1941 i luk-

susutgave med presidentens navnetrekk \$ 490.00.

Å dømme etter annonsene i de amerikanske tidsskrifter blir nå en god del av samlingene stykket opp. Merkene garanteres å ha tilhørt president Roosevelt, og det er et souvenir om den store president som nok de fleste amerikanske filatelister gjerne vil ha i sin samling.

St.

De postale forhold på Færøyene under krigen.

Av postmester C. S. J. H. Danielsan, Torshavn.

(Fra Nordisk Posttidsskrift.)

Meddelelsen om Tysklands Overgreb og Besættelse af Danmark hørtes paa Færøerne om Morgen den 9. april 1940. Man var nærmest lamslaaet. Tankerne rettede sig naturligt medfølelse med Danmark og Norge, som allerede var oversvømmet og stadig oversvømmedes af Fjenden. Færøerne, de smaa Øer ude i Atlanterhavet, var afskaaret fra Moderlandet, og hvorledes vilde Forholdene komme til at forme sig under den frygtelige Krig, som nu rasede? Ret naturligt vendte Blikket sig mod Storbritannia, og man haapede paa, at denne Stormagt vilde beskytte os, men vilde Tyskland gøre Forsøg paa at sætte seg i Besiddelse af vore smaa øer? Mr. Winston Churchills Ord om, at Storbritannien vilde overtage Beskyttelsen af Færøerne og atter tilbagelevere Øerne til et befriet Danmark, beroligede Sindene meget.

Den 11. april blev Færøerne saaledes taget under britisk Beskyttelse, og den 13. April 1940 blev Færøerne besat af Britiske Militærstyrker. Disse modtoges som Venner og allierede, og gennem hele Krigen har de skiftende britiske militære Styrker paa Færøerne ogsaa været betragtet som Venner og allierede. Man er

ret naturlig Modstander af al Besættelse, men det maa siges, at den Britiske Besættelse af Færøerne gennem hele Krigen var af en behagelig og godartet Karakter — i Modsetning til Tysklands Besættelse af den øvrige Del af Riget. Selvfølgelig har det ikke kunnet undgaaes, at der har været mindre Uoverensstemmelser, bl. a. vedrørende Ejendomme, som var nødvendige til militære Formaal, og saa det «kvinnelige» Spørgsmaal, som uundgaeligt maatte komme til at spille en vis Rolle.

Antallet af britiske Tropper paa Færøerne naaede i en Periode op paa ca. 8 000, men et saa stort Antal var kun paa Øerne i en begrænset Periode. Mange unge færøske Piger er blevet gift med britiske Soldater, og mange varige Venskabsbaand er knyttet mellem færinges og de britiske Soldater, som nu alle har forladt Færøerne.

Som et eksempel paa Besættelsens gode Art kan oplyses, at der lige nedenfor min Tjenestebolig var opført Barakker, hvor der boede over 100 britiske Soldater, og skønt vi saaledes havde Soldatene paa nærmest mulige Hold, havde vi aldri nogen Ulempe heraf.

Samtidig med den britiske militære Besættelse af Færøerne blev al Forsendelse af Post fra Færøerne midlertidig stanset. I dagene den 15.—27. april 1940 tillodes Post igen afsendt, men Breve fra Færøerne blev underkastet Censur paa Amtskontoret af en af Færø Amt udpeget Censor (i dette Tilfælde Postmesteren) med Bistand af en britisk Officer. Den censurerede Post (Breve) og de færøske Aviser afsendtes, naar der var Skibsløjighed, i Afslutninger til København Omk. og til Liverpool Z. Efter den 27. April 1940 afsendtes Posten ucensureret med Sækkevignetterne paategnet: «uncensored mail».

I skrivelse af 29. Maj 1940 oplyste Færø Amt, at det danske Gesandtskab i London i Skrivelse af 3. Maj 1940 havde meddelt, at *Post til Danmark ikke befordres fra England* — allerede da var den fra Færøerne i Begyndelsen af Maj 1940 afsendt til Danmark bestemte Post modtaget retur fra England med Paategning om, at Forbindelsen med Danmark var afbrudt. Hermed var Forsendelse af almindelige Breve, Aviser m. v. fra Færøerne til Danmark ophørt. Fra Færøerne kunde der herefter kun sendes Post — almindelige Pakker til Storbritannien, til Lande i Alliance med Storbritannien samt neutrale Lande, der ikke var besat af Akse-magterne — og Posten afsendtes herefter hver Uge i Afslutninger til Liverpool Z. Afslutningerne afleveredes fra Posthuset, som var det eneste Posthus, hvorfra Post fra Færøerne kunde afsendes, til det britiske Militær, som sørgede for Postens Viderebefordring, der saa godt som udelukkende skede med britiske Fartøier.

Efter flere Henvendelser til Postmaster General i London opnaaede Postkontoret i den første Halvdel af April 1941 at faa Tilladelse til at sende almindelige Breve med rent personlige Meddelelser om Familieforhold og lignende fra Færøerne til Danmark. Imidlertid blev dette kun en kortvarig Glæde, for allerede i Slutningen af Maj 1941 blev denne Form for Forsendelse af Breve fra Færøerne til Danmark stanset, og trods gentagne Henvendelser derom viste det seg umuligt at faa genoptaget Forsendelsen af almindelige Breve fra Færøerne til Danmark. Derimod er der under det meste af Krigen fra Danmark foruden Røde Kors Breve ogsaa modtaget Luftpostbreve til Færøerne over New

York, hvorfra Brevene blev videresendt over England.

Den 27. Maj 1940 overtog Postkontoret Besørgelsen af Breve (Røde Kors Breve) til Danmark gennem «Citizens' Advice Bureau, Liverpool», senere gennem «British Red Cross Society, Lord Chamberlain's Office, St. James's Palace, London S. W. 1.» Denne Ordning gennemførtes med Tilslutning fra Amtmanden over Færøerne og efter samraad med den britiske Konsul i Thorshavn for snarest mulig at give Befolkningen paa Færøerne Adgang til at sende Livstegn til Slægtninge og Venner i den øvrige Del af Riget. Besørgelsen af Røde Kors Breve, saavel afgaaende som ankommende, har under hele Krigen været henlagt under Postkontoret, og der er i dette Tidsrum ekspederet:

afgaaende	14 703 Røde Kors Breve
»	2 515 Røde Kors Breve.
	(Svarbreve).
ankommende	7 657 Røde Kors Breve
»	1 364 Røde Kors Breve
	(Svarbreve).

Ialt 26 239 Røde Kors Breve

I begyndelsen af September 1939 fik Postkontoret tilsendt en Reservebeholdning af Frimerker og Blanketter, svarende til ca. ½ Aars Forbrug. Denne Beholdning kompletteres og forøkedes noget, saa længe Postforbindelsen mellem Danmark og Færøerne kunne opretholdes. Siste Post fra Danmark ingik i Marts Måned 1940 med H. M. S. «Islands falk». Den 9. April 1940 laa Postkontoret saaledes med en Beholdning af Frimærker og Blanketter svarende til ca. ¾ Aars Forbrug. Den 27. April 1940 skrev Kontoret til Verdenspostforeningens Bureau i Bern og forespurgte, om danske Frimærker kunde fremskaffes gennem Bureauet. Intet Svar modtoges, hvorfor Kontoret den 24. Maj 1940 telegrafisk rettede samme Forespørgsel til Bureauet i Bern. Den 20. Juni 1940 modtog Kontoret fra Bureauet i Bern Telegram, hvori oplystes, at det danske Postvæsen var indstillet paa at forsyne Postkontoret med danske Frimærker, men at Forsendelse fra Schweiz til Færøerne ikke var mulig paa daværende Tidspunkt,

ligesom det meddeltes, at Kontorets førnævnte Skrivelse af 27. April ikke var modtaget. En Genpart af denne Skrivelse blev straks afsendt og denne Genpart er formentlig naaet frem.

Den 28. Juni 1940 modtog Kontoret fra det danske Gesandtskab i Stockholm Telegram angaaende Taksforhøjelser m. v. Kontoret telegraferede samme Dag til Gesandtskabet, at Taktforhøjelserne vilde blive gennemført pr. 1. Juli 1940 og henstillede, samtidigt, at Generaldirektoratet forsøgte at sende Frimærker og Blanketter via Storbritannien gennem neutrale Lande. Under en Samtale samme dag dette Spørgsmaal vedrørende med amtmanden oplyste denne, at en Takstforhøjelse efter den for Færøerne gennemførte Styreform kun kunde gennemføres af Amtmanden efter Samraad med Lagtingets Landsnævn. Taksforhøjelsene gennemførtes derefter i Henhold til Færø Amtets Bekendtgørelse af 4. Juli 1940 og traadte i Kraft den 10. juli 1940.

Samme Dag (den 28. Juli 1940) indfandt den britiske Konsul i Thorshavn sig paa Postkontoret for at tale med Postmesteren om forskellige Forhold. Under denne Samtale oplyste Konsulen, at Kontorets Skrivelse af 27. April 1940 til Bureauet var stanset af den britiske Censur, og at Forbindelse med Danmark ikke var tilladt hverken den ene eller anden Vej. Det blev derefter aftalt, at et Møde skulde afholdes paa Amtskontoret den paafølgende Dag vedrørende disse Forhold.

Den 29. Juni afholdtes et Møde paa Amtskontoret, hvori deltog Amtmanden, den britiske Konsul og Postmesteren. Som Følge af dette Møde sendte Kontoret samme Dag til Gesandtskabet i Stockholm et Telegram, hvori annulleredes Kontorets Telegram af 28. Juni og samtidig oplystes, at Spørgsmaalet om Taksforhøjelsen vilde blive drøftet med Amtmanden, at Forholdet vedrørende Afregning fremtidig vilde blive givet fra London, og at ingen Instrukser tillodes givet fra anden Side. Paa Mødet drøftedes Spørgsmaalet om Levering af danske Frimærker, og den britiske Konsul lovede at gøre sit yderste for at fremskaffe danske Frimærker gennem Foreign Office i London.

I Slutningen af August 1940 meddelte den britiske Konsul, at Kontoret vilde faa danske Frimærker i Slutningen af September. Imidlertid kom ingen Frimærker,

og i Slutningen af Oktober Maaned var Stillingen blevet kritisk, da de den 10. Juli 1940 gennemførte Takstforhøjelser medførte et Merforbrug af Frimærkeværdier, hvoraf Beholdningen var forholdsvis lille. Den 2. November 1940 blev derfor paa lokalt Trykkeri overtrykt 1401 Ark 15 Øres Frimærker til 20 Øre.

Endelig den 16. November og den 6. December 1940 modtoges et Parti Frimærker, som desværre kun svarede til ca. 3 Maaneders Forbrug. Kontoret satte sig straks i Bevegelse for at faa yderligere Forsyninger af Frimærker tilsendt.

Da Beholdningen af større Frimærkeværdier var opbrugt, og der derfor til Frankering maatte bruges for mange Frimærker af de mindre Værdier, som herved hurtigt vilde blive opbrugt, maatte Kontoret den 6. December 1940 lade overtrykke 250 Ark 5 Øres Frimærker til 50 Øre (i Maj Maaned 1941 yderligere overtrykt 25 Ark 5 Øres Frimærker til 50 Øre) og den 21. December 1940 lade overtrykke 175 Ark 6 Øres Frimærker til 60 Øre (i Maj 1941 yderligere overtrykt 50 Ark 6 Øres Frimærker til 60 Øre).

(forts.)

Meddelelser fra FORBUNDET

EKSPERTER

Etter enstemmig innstilling fra Forbundets ekspertutvalg har Norsk Filatelistforbund autorisert

*Johs. Jellestad, Bergen,
Arnstein Berntsen, Oslo,*

som sakkyndige for alle norske frimerke-
utgaver.

Per Gellein.

Samler-annonser.

På denne plass innrykkes annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3.00, som må betales ved bestillingen.

Send me some stamps from your country — complete serials preferred — and I send you corresponding values of Norwegian or Scandinavian stamps. Durabel relations intended. (Not interested South and Central America).

Gross. Filipp Løvgren, Arendal, Norge.

Exchange wanted with collectors having good values of Holland, France, Germany, Iceland, Württemberg etc. I give corresponding good values from Norway and the other northern countries. (Not interested in recent issues). Cat. Afa, Michel, Yvert.

Hilmar Nilssen, Gyldenløves gt. 5, Kristiansand S, Norge.

Exchange of stamps on letters wanted with collectors in Sweden, Denmark, Finland, Iceland and U.S.A. Reply is given to all letters.

Je désire échanger des timbres-poste sur lettres avec collectionneuses de Suède, Danemark, Finlande, Islande et E.U. Je réponds à tous.

Abraham Strømmen, Askvoll, Norge.

Exchange wanted with collectors from Iceland, Finland, England, Belgium, France, Hungary and Germany. I have some Norw. stamps from the 1941—45 period to exch. (I collect only mint stamps).

Einar Rage Forus, pr. Stavanger, Norway.

Exchange wanted with collectors from all countries. Specially interested in exchange of recent issues. Send proposals.

P. A. Foldal, Ørstavik, Norway.

Bytte søkes med Danmark, Island, Finnland, Sverige, 10—100 av hver sort. Er også interessert i pakker. Bytteforslag sendes

Paul Torgersen, boks 3604, Oslo.

Exchange wanted with all countries (pr. 10—100). Also interested in lots. I give stamps from Norway. Send proposals to

Paul Torgersen, boks 3604, Oslo.

Belgiasamling, verdi etter Afa 1945 kr. 2 000.— tils. Bytte i bedre norske og svenske merker har også interesse. Samlingen er pent oppsatt på løse blad. Tilbud kan sendes

Sverre Roaas, Sofiegt. 35, Oslo, tlf. 92331.

U.S.A., Sverige, eldre Norge, Island og Finnland, også salg. Undersøk de fordelaktige priser.

Ulrik Kirkedam, Arendal.

Ønsker kjøpe eller bytte alle U.S.A.-frimerker, også de vanlige inntil 1938, i større eller mindre partier. Første sending eller tilbud imøteses gjerne. I bytte kan også gis følgende: U.S.A. flaggserien kpl., berømte amerikanere 35 f. kpl., President ½ c—5 d kpl. 31 f. Sender også utvalg i U.S.A.

Hans Aurenes, Sandnes.

Søker bytteforbindelse med samlere i Sverige, Finnland, Danmark, Island og Grønland. Basis Afa 1946.

Arvid Fjeldavli, Hemnesberget, Norge.

Norske merker tidsrommet 1935—i dag kjøpes av norsk samler i mindre og større antall. Send oppgave og prisforlangende til

Hans G. Hilton, Fagerheimsgt. 11, Oslo.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift fra nr. 1, 1. årg. til d.d. til salgs. Tilbud sendes

Aase Hellberg, Wedel Jarlsbergsvei 23, Jar.

20 kr. Svanor 15 kr., Afa 45 med tillegg for 46 (begge danske utgaver) kr. 7.50 til sammen. Skandinaviske merker billig.

Eksped. anviser.

Noen ark off. sak nr. 32 B garanterte grønnonliv. selges for kr. 125.— pr. ark à 100 ubrukt. Diverse brukte og ubrukte norske til salgs. Nærmere ved

Kåre Solhjell, Molde.

Bytte ønskes med samlere i europeiske land, spes. Sverige, Island, Sveits, England, etter Afa, Michel eller på brev.

E. Andersen, Saggrenna, pr. Kongsberg, Norge.

Kjøper stolpeskrift, antikva 3 og 20 øre, Løve kr. 5.— og 1.50 ny.

Ingeniør H. Bugge, Drammen.

Frimerkebytte ønskes med samlere i Sverige, Danmark, Finnland, Island, Færøene og andre europeiske land. Send forslag til

Erling Reiten, Å i Lofoten, Norge.

Første Dags Kuverter med Frimærker til Fordel for den danske Frihedsfond. Værdier 5 + 5, 10 + 5, 20 + 5, 40 + 10. Kuvertene udstyres i flotte nationale Farver. Bestillinger med Opgivelse af Værdier sendes til:

Åxel Christensen, Skovsgaard, Danmark.

Jeg søker følgende ubrukke norske merker i par event. firbl.: 56, 57, 58, 63, 64, 67, 69, 70, 71, 72, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 83, 87, 88 II 89, 90, 91, 92 a, 95, 102 a, 106, 110 I, Tj. m. 6 b, portom. 3 abc. 4 og 15 b.

Olav Langlo, boks 16, Stranda.

Want airmail stamps Europe with colonies Give Norwegian stamps. Please write. Cherche timbres d'aviation d'Europe et colonies, contre timbres norvegiens. Ecrire

Reidar Østbye, Slemdal pr. Oslo, Norge.

Hawaii calls Norway. Exchange of Stamps wanted. All readers write. Reply is guaranteed. Correspondence: Norsk, English, German.

Hallo Norge — Hawaii kaller. Ønsker frimerkebytte og ber alle lesere å skrive. Svar garanteres. Skriv på norsk, engelsk eller tysk
Alfred Smith, 2825 Park St. Honolulu 8, Hawaii.

Cherche échange avec tout le monde. T.s à image, bienf., commém., avions par 1—10 ou pl. Usés et nfs. Want universal exchange, Pictorials, Jubilees, A. M. & c. per 1—10, or more. Used & mint.

G. Støttum, Thv. Meyers gt. 61, Oslo.

Frimerkebytte ønskes med alle europeiske land. Basis Afa og spesialkat. for Skandinavia. Korresponderer: Engelsk fransk og tysk

Harald Holtskog, Storebakken 3, Kr.sand S.

Bytteforbindelse søkes i europeiske land samt U. S. A.

Johs. M. Kahrs, Jægteriksvei 2, Bergen.

Bytteforbindelse ønskes med danske, finske, hollandske og franske samlere.

H. A. Dyrstad, Olaf Schous veg 11, Oslo.

Köper norska Bypostmärken. Även helark, brev, provtryck m. m. Samt samlingar och partier av Bypostmärken.

Gunnar Benson, Varberg, Sverige.

En verdenssamling på cirka 8000 frimerker oppsatt i Schaubek album nr. 116—1945 i 2 bind, Skandinavia uttatt. Verdi etter katalog 1946 kr. 3000.— selges til høystbydende. Eksp. anviser.

Wanted! Br. col., U.S.A., Iceland, Baltic States, etc. In exchange I give Scandinavia. To all letters recieved by air I reply py air. Please prepay with pictorials. Norw., Eng., Fr. corresp.
Leonard Thoen, Lier, Norway.

Je cherche correspondants pour échange de t-p. dans les pays suivants: Luxembourg, Yougoslavie, Bulgarie et Pologne. Ecrire à
Jarle O. Stensdal, Postboks 46, Høvik, Norvège,
redacteur de ce journal.

Je cherche correspondants en Suisse pour échange timbres de service (S.d.N. - B.I.T. etc.) contre les pays du Nord. Ecrire à
Jarle O. Stensdal, Postboks 46, Høvik, Norvège.

En Phillips «Philora» kvartslampe

på et i alle retninger dreibart «Luko 1001» stativ og med en adskilt «Philora» transformator tilsalgs for kr. 175.00.

Grimstad Fil.-klubb.

Johan Havstad (sekr.).

Bruk

Norsk Filatelistforbunds stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos Frimerkehandlerne og direkte fra Rambæks Trykkeri, Tollbugata 2, Oslo.

Blokker à 50 stk. kr. 1,50

Restopplaget av Norgeskatalogen 1943 realiseres for kr. 0.50 pr. stk. mot forskuddsremisse.

OSLO FILATELIST-KLUB

Postboks 298.

Oslo.

Til samlerne.

Jeg anmoder herved eiere av større general- og specialsamlinger fra Europa og/eller oversjøiske land om velvilligst å sette seg i forbindelse med meg. Oppgi land eller områder og om De er villig til å låne ut merker til tidsskriftet for klisjeer.

Redaktøren.

Frimärks-Bladet

Swedish magazine for stamp collectors

6 twenty page numbers are published annually (September 1st to April 15th)

Annual Subscription rate:

Sw. kr. 2:50

Advertising rate:

whole page Sw. kr. 60:00

1/2 » » » 30:00

1/4 » » » 15:00

1/8 » » » 8:00

1/16 » » » 4:00

Foreign annual subscription rates as well as payment for advertisements received in stamps (latest issue) or first day covers based on a rate of exchange of 1 Swedish kr. = 1 Swiss franc = 1 Zumbsteinfrance.

U. S. A.: 1 Dollar = 4 Sw. kr.

Thousands of stamp collectors in Sweden want contacts with abroad. Be a subscriber of and advertise in Sweden's most popular stamp magazine.

Frimärks-Bladet

Address: Spånga, Sweden

BILLIGERE

kan De ikke få det!!!

20 kr. Svanen	Sverige	kr. 15.00 br.
Birgitta kpl.	—	» 1.40 »
60 øre til 1.45	— 7 stk.	» 0.80 »
Bibel jub.	—	» 0.80 »
5 kr. Slottet	—	» 1.50 »
Flaggserie	U.S.A.	» 12.50 »
Roosevelt 5 Cent	—	» 0.60 »
Luftpost 6, 8, 30 Cent	—	» 0.75 »
Defense	— 3 stk.	» 0.12 »
Gælisk Liga	Irland 2 »	» 0.45 »
Rowan Hamilton	— 2 »	» 0.35 »
Michael O Cleirighs	2 »	» 1.00 »
Edmund I. Rise	1 »	» 0.20 »
Kroning Australien	3 »	» 2.50 »
Al-Saoud Egypt 1946	1 »	» 1.00 ub.

Pinsetter leveres for kr. 4.80 pr. stk. rustfri

Kan også levere utvalg med alle sorter merker, såsom U.S.A., Engelske Kol., Skandinavia, ja kort sagt alle land, sendes portofritt. Skriv i dag og prøv mine gode utvalg samt billige priser.

Forlang prislste nr. 8 1945/46.

OLAV NYGÅRD

FRIMERKEFORRETNING

Postboks 100, Sandnes, Norge.

Fører:

De siste frimerkenyheter, album, albumblad, skand. kataloger, hengsler m. m. Godt utvalg i kommisjonshefter.

Mottar:

Større frimerkesamlinger pr. kommisjon på rimelige betingelser.

OLGA STRAND

TOLLBUGATA 35 - OSLO

SEKS KVALITETSPRODUKTER FRA

EKER

PAPIRFABRIK

REPR. FOR INNLANDET: A. THUNE-LARSEN
KONGENSGT. 33 - OSLO - TELEFONER 15265-15385

Kjøper

MOT KONTANT

større og mindre partier
av følgende ubrukte
norske merker i kom-
plette serier:

Ibsen, Abel, Olav, Ra-
dium, Holberg, Bjørn-
son, Rikstinget, Wessel,
Postforening, Frontkjem-
per, Krigsforlis, Snorre.

Tilbud under Bill. m. „Postfriske“ til tidsskriftets eksp.

Gode

samlinger og enkeltmerker
kjøpes. Har spesielt inter-
esse av eldre merker.

Kommisjonshefter mottas.

FINN O. ARNESEN

SKIPPERGATEN 36 = OSLO

Autorisert frimerkehandler.

Første Dags Kuverter med
Frimærker til Fordel for

Det danske Frihedsfond

Værdier 5+5, 10+5, 20+5, 40+10 Øre.
Kuverterne udstyres i flotte nationale
Farver.

Bestillinger med Opgivelse af Værdier
sendes til:

AXEL CHRISTENSEN, Skovsgaard,
Danmark.